

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Teremtsünk összhangot a postások és a lakosság érdekének védelmében!

A SZOT-vezető testületeinek munkatervére szerint a Szakszervezetek Országos Tanácsának Titkársága és szakszervezetünk titkársága együttes ülésen tárgyalta meg a témát. Számunkra megtiszteltetés, hogy a SZOT-vezető szerve érdeklődik munkánk iránt. Az ilyen jellegű meg-

beszélés igen hasznos és tanulságos. Orientál és megerősít bennünket, vagy felhívja figyelmünket munkánk fogyatékosaira. S nem utolsósorban a SZOT Titkárságának véleménye, javaslata, állásfoglalása jelentős segítség további tevékenységünkhez.

körülmények és alacsony bérek miatt állandó a létszámhiány, romlik a személyzet összetétele, szakmai értéke. A munkaintenzitás magas, helyenként — főleg a nagyhivatalokban — eléri a túrési határt. Súlyos nyomás nehezedik a törzsgárdára, amely a hiányzó létszám és az egyre nagyobb részarányú szakértelenek helyett is dolgozik. A gépesítés foka mindössze 9—10 százalék, ez az arány elvileg elérhetné az 50—60 százalékot is. Ugyanakkor a forgalom mennyisége, a küldemények darabszáma évente 4—5 százalékkal emelkedik. Ebből következő, hogy a felvevő munkahelyeknél sokat kell várni, a városi nagyhivatalokban gyakori a sorban állás, sokszor türelmetlen és ideges a hangulat. Sok kívánni valót hagy maga után a kézbesítés gyorsasága és pontossága is.

Az ahhoz, hogy az elmaradás ne növekedjen, sőt fokozatosan megszűnjön, következetesen folytatni kell a fejlesztési terv megvalósítását. Ez az egyik fontos feltétele annak, hogy megbízható, gyors, pontos és jó minőségű szolgáltatást nyújtsunk, amely természetes társadalmi igény.

Őszintén a postai szolgáltatások és a postások helyzetéről

A tanácskozára készített előterjesztés célja az volt, hogy ismeresse a postai és távközlési szolgáltatásoknak, az igények kielégítésének jelenlegi helyzetét, a lakosság és a postások érdekeinek összhangját és ellentmondásait. Igyekeztünk nagyon őszintén, nyíltan és valószínűleg nem a magyar hírközlés mai állapotát, a postások helyzetét és helytállását, szolgáltatásaink fejlődését, méreteit, minőségét, az eredményeket és a fogyatékosokat. Különös gondot fordítottunk a lakosság és a postások által igénybe vett szolgáltatások mennyiségi változásáról és minőségi mutatóiról.

társadalmi közérzetet, és érezhető feszültségeket okoz a posta és a postások, valamint a szolgáltatásokat igénybe vevő közület, illetve a lakosság között.

A postások érdekeinek képviselése és védelme, igényeinek kielégítése szakszervezetünkől összetett érdekvédelmi tevékenységet kíván. A szolgáltatások teljesítése miatt gyakran háttérbe szorulnak a postások érdekei, de tapasztaljuk azt is, hogy egyes intézkedések a lakosság vagy a közület érdekeit csorbítják.

A postai és távközlési szolgáltatások köre jóval, mértéke pedig többszörösen meghaladja a felszabadulás előtti. A posta az ország minden helységében jelen van, megszűnt az *utolsó posta* megnevezés. Átvette, és 65 százalékos előfizetői aránnyal terjeszti a sajtót, 725 féle belső hírlapot hoz forgalomba. Lebonyolítja az ország közpénzforgalmának 98 százalékát. Havonta több mint 2 millió fő részére kézbesít nyugdíjat, az utalványokat és a csomagokat házhöz viszi.

A távbeszélőhelyek száma az alig több mint 100 ezerről 1 millió 200 ezerre emelkedett. Korszerű távbeszélő-összeköttetésünk van valamennyi szomszédos országgal, 26 ország hívható közvetlen távhívással. Képzett a nemzeti és nemzetközi automata táviró- és telexhálózatunk, a távbeszélő-állomások 75 százaléka kapcsolódott be a távhívásba. Rövid idő alatt létrejött a tévé I-es műsórát sugárzó adóhálózat, folyamatban van a II-es program adóhálózatának építése. A korábban 125 kW-os középhullámú rádióműsört ma 2000 kW erősséggel sugározzák. Felépült a legkorszerűbb technikát képviselő URH-adóállomások.

Az irányítószám-rendszer bevezetése, a levélfeldolgozás automatizálása, a felvett és a feldolgozott könyvtári kisépek, a küldemények és hírlapok előre szállítása, a külterületi motorizáció, a korszerű góchivatalok építése, a szállítási korszerűsítése és meggyorsítása igen jelentős lépések. De mivel nagy összegeket igénylő, átfogó korszerűsítésről és rendszerteknikai változásról van szó, a postaforgalmi szolgáltatás minőségének gyors javulását nagy merészség lenne felelősséggel igényelni.

Az érdekvédelem mellőzése visszahat a lakosságra

Minden rendelkezésünkre álló eszközzel támogatjuk a postának a távbeszélő-ellátottság gyorsabb ütemű fejlesztésére, elsősorban a budapesti helyzet javítására irányuló erőfeszítéseit. Egyetértünk a bérek emelésével, dolgozók vidékről Budapestre való felrendelésével, a szociális juttatások növelésével, ezáltal is segítséget nyújtva a fejlesztési program feltételeinek megteremtéséhez.

Az érdekvédelem mellőzése visszahat a lakosságra

A rekonstrukción, a budapesti lakótelepi távbeszélő-ellátottság javításán, a nyilvános állomások számának növelésén felül a további automatizáció, a távhívás kiterjesztése jelent majd érzékelhető minőségi változást.

A szolgáltatásokat igénybe vevők és a postások érdekei nem ellentétesek, sőt az összefüggés és kölcsönhatás nyilvánvaló. Ma már nyilvánvaló, hogy nem vezet eredményre, ha egyes döntéseknél — vagy a szokásokra hagyatkozva — úgy ítéljük meg, hogy a lakosság érdekei miatt el lehet, vagy el kell tekinteni a postások dol-

XXIV. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1979. MÁJUS

ÁRA: 1 FORINT

Ugye, szeretjük a gyerekeket? Természetesen, hangzik a válasz és mindenkinek a szeme előtt feltűnik egy vagy több, szívéhez nagyon közel álló apróság, nagyobacska gyerek, serdülő kamasz.

Szeretjük őket, de megteszünk-e mindent értük? A szomorú jelentések, a megdöbbentő és elszomorító statisztikák évről évre, napról napra elmondják számunkra — baj van a világ ifjúságának élelmézésével, testi és szellemi fejlődésével. Évente több mint tizenötmillióra becsülik azon fiatal gyermekeket, akik öt éves koruk betöltése előtt meghalnak. Az ok: a rosszul tápláltság miatti éhhalál, a fertőző betegségekkel szembeni védelem hiánya, a rossz egészségügyi ellátás.

Sok gyermek felnőtté válásáig, sőt sokszor azon túl is, soha nem lakik jól, tisztá, egészséges vizet nem iszik. Sokuk nem ismeri a gondtalan játszás örömeit, de már gyermekkorában érzi a fizikai munka nehézségeit. Milliósra rúg azok száma, akik előtt örökre zárva maradnak az iskolák kapui és nem ismerkedhetnek meg a betűvetés tudományával.

Ezek és az ezekhez hasonló megdöbbentő tények nem ma keletűek, évtizedek óta ismeri őket a világ. A változás, a gyermekek sorsa iránti aggodás nyomán született meg az Egyesült Nemzetek Kögyűlésének határozata a nemzetközi gyermekéről, amely többek között felhívást intézett a kormányokhoz, hogy az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja útján fizessenek vagy jelentenek be hozzájárulást a nemzetközi gyermekváltás költségeihez.

Vajon hazánkban mi a helyzet, hogyan törődünk gyermekünk sorsával, jövőjével?

A felszabadulás nemcsak népünk, hanem gyermekeink életében is eredményezett gyökeres változást. Az azóta eltelt majdnem 35 esztendő több új és egészséges generáció felnövekedésének volt tanúja.

A gyermekgondozási segély és a 3 évre szóló gyermekgondozási szabadság a társadalmi gondoskodás egyik fontos eleme. Hiszen ki tagadná, hogy milyen fontos a kisbábak kiengedése a lelki fejlődéséhez a születést követő néhány évben az anya és a gyermek állandó együttléte.

De szólhatunk a rohamosan épülő új lakótelepekről, a bölcsődékről, az óvodákról, amelyek szintén hozzájárulnak az ifjú nemzedék jobb sorsának alakulásához. A gyermekek szellemi épülését, gyarapodását az ingyenes és kötelező iskolai oktatás segíti. Az egyre inkább szaporodó játszótérek mind több „okos” játékkal szerelik fel. A játékszettek gazdagodó áruválasztékából a gyermekek egészséges épülését, szórakozását elősegítő játékok kerülnek az otthonokba, a gyermekszobákba. A mesés könyvek, az ifjúsági regények, a rádió, a televízió mese- és gyermekműsorai, a mozis mesefilmjei a boldog, a mosolygós, a vidám fejlődés elengedhetetlen eszközei.

A gondoskodás különböző formáit, módjait még hosszan lehetne sorolni. Ugyanakkor nem szabad szem elől tévesztelnünk — és erre jó és megfelelő alkalom a nemzetközi gyermekév — a még meglévő fogyatékosokat, az előttünk álló feladatokat.

Igaz, hogy gombamódra szaporodnak az új otthonok, de még sok család csak várja, hogy kapjon belőlük egyet. Így a fiatalok egy részének nemhogy gyermekszobája nincs, hanem alberletben, társberletben, szürelvel, testvérelvel egy szobában él, nevelkedik. A parkok, a játszótérek is épülnek, szépülnek, de jobbára csak az új lakótelepeken.

Gyermekeink valóban egyre több, jobb, a gondolkodásra nevelő játék közül válogathatnak. De muszáj-e játékként nyilat, puskát, pisztolyt, géppuskát, imitáló eszközöket apró kezükbe adni? Artatlan lelküket miért kell idejekorán a háborús dolgokkal megfertőzni?

Soha ennyi bölcsőde, óvoda nem épült — sokszor társadalmi munkával is — mint az elmúlt néhány esztendőben. Mégis a zsúfoltság, a helyhiány okoz nehézségeket. Hasonló jellegű gondokkal küszködik egyik-másik iskola is. Az uszodák szerény száma, a kis alapterületű és hiányos felszereltségű tornatermek a gyermekek megfelelő fizikai fejlődését akadályozza.

Szólnunk illik arról is, hogy sok gyermek ma még hátrányos körülmények között nevelkedik. Nehéz a felbomlott családokban, az itatózó szülők között a fiatalok helyzete nem a legkönnyebb, egészséges fejlődésüknek sokszor lehet gátja. A felsorolt gondok és eredmények együtt mutatják meg azt, hogy mennyi mindent tettünk, és még milyen sokat kell tennünk a felnövekvő ifjúság érdekében.

Államunk, társadalmi szerveink a nemzetközi gyermekévet sok-sok eseménnyel ünneplik meg. Ugyanakkor szolidárisak vagyunk a szegény, a fejlődő országokban élő, hátrányos helyzetű gyermekekkel; anyagilag és erkölcsileg is támogatjuk őket, mert az emberiségnek végre el kell érnie, hogy csak boldog, mosolygós és egészséges gyermekek éljenek a Földön.

(Folytatás a 2. oldalon)

PARTTÖRTEVÉSI INTÉZET NYVTÁRA

1979. MÁJUS 23

10.071

Teremtsünk összhangot a postások és a lakosság érdekének védelmében!

(Folytatás az 1. oldalról)

végzett munka ellenére be-következő színvonalcsökkenés és a követelmények állandó fokozódása bizonyítja, hogy a jogos igények és a lehetőségek között nagy a távolság.

A minőségi fogyatékosságokkal, a távbeszélő-papaszokkal, az elvesztett csomagok és utalványok kártérítési összegének növekedésével járó kellemetlenségek, a bizalom megrendülését adatként nem is lehet érzékelni. Nem vitás, hogy ezek nagy részét a posta vezetőinek a szakszervezettel együttműködve kell megoldania, megszüntetnie. De a feszültségek mérsékléséhez nagymértékben hozzá kell járulnia az ipari háttér biztosításának, a beruházási lehetőségek növelésének, a bérek és juttatások, a munkahelyi kultúra és a szociális ellátottság megfelelő szintre való emelésének is.

A postás dolgozók politikai helyzetüknek, szakmaszeretetének, kötelességtudatának, fegyelmeinek és aldozat-vállalásának nagy szerepe van abban, hogy a magyar hírközlés minden nehézség és feszültség ellenére alapjában véve teljesíti feladatait. Megítélésünk szerint hivatásuknak, szervezetük erejének megfelelően tevékeny részt vállalnak ebből a szakszervezet szerveinek és tisztviselőinek is. Elsősorban a postai tevékenység segítése, a szocialista munkamozgalmak szervezése és a postás dolgozók nevelése, mozgósítása útján.

Szakszervezetünk mindig aktívan és konstruktívan vesz részt a magyar hírközlésnek és a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek fejlesztésében, a vezetésben, a posta belső életének demokratikus átalakításában. Magunkénak érezzük a sok aldozatos munkával elért eredményeket, de felelősséget érzünk és vállalunk mindazokért a gondokért, amelyek a Magyar Postára nehezdednek, mindazért, amit a társadalom reálisan elvár tőlünk.

A KPM és a posta vezetőséghez fűződő kapcsolatainkat a teljes elvi, politikai összhang jellemzi. Igénylik és figyelembe veszik véleményünket, javaslatunkat. Semmilyen lényeges intézkedés, amely a dolgozókat és a szolgáltatásokat közvetve vagy közvetlenül érinti, nem történik szakszervezetünk vezetőtestületének megkérdezése, állásfoglalása nélkül. Elsősorban rajtunk és nem a feltételek hiányán múlik, hogy milyen hatással vagyunk a tervezett intézkedésekre és azok gyakorlati végrehajtására. Felkészültségünk, hozzáértésünk és felelősségtudatunk határozza meg, hogy javaslatunk mennyire építő, valóságos és elfogadható.

Nem érdem, hanem nagy felelősséggel járó kötelesség, hogy nekünk is meghatározó szerepünk van a kollektív szerződés, a postai bérszervezés, a belső bér- és jövedelemarányok, a vállalati bérben kívüli juttatások rendszerének, a szociális el-

látás mértékének és színvonalának alakításában.

Kötelességünk és jogunk szerint részt veszünk a központi és éves gazdasági tervek, a hosszú távú hírközlési elképzelések, a postán belüli ágazati fejlesztési arányok kidolgozásában. Elősegítjük és szervezzük a dolgozók tudatos és érdemi közreműködését a tervek megvalósításával.

Nem eredménytelenül szorgalmazzuk és követeljük az üzemi fejlesztési beruházásokat. Ezek jelentősége egyre fokozódik, hiszen megváltoztatják a munka jellegét, fokozzák a munkahelyi kultúrát, és nagymértékben elősegítik a jobb munkaerő-ellátást.

A szakszervezet állásfoglalásának megfelelően a szociális jellegű beruházások szinte minden mással szemben előnyt élveznek. A KPM és a posta vezetése teljes mértékben támogat bennünket abban, hogy az erre előirányozott összegnek csak szociális és kulturális beruházásokra használhatók fel.

Aból indultunk ki, hogy amíg a bérek és személyi jövedelmek szintje nem elsősorban rajtunk múlik, az üzemi bérben kívüli juttatások köréért, mértékéért, színvonaláért elsősorban mi vagyunk felelősek. Kétségtelen, hogy ezen a téren is előbbre jutottunk — gyermekintézmények, tudási lehetőségek, üzemi étkeztetés fejlődése, munkásszállók, munkásszállítás, lakásépítés segítése — a több évtizedes elmaradást azonban minden igyekezet, a KPM és a posta vezetőinek megértése és támogatása ellenére sem lehet két-három ötéves tervidőszak alatt pótolni.

A dolgozókról való gondoskodásnak nemcsak a bérekben kell kifejeződnie. A kulturált, hivatását becsülő dolgozó joggal tart igényt kulturált munkakörülményekre, sokoldalú és gazdag szociális ellátottságra, művelődési lehetőségekre. A postai szolgáltatások fejlesztésének a sok milliárdos beruházások mellett ezek biztosítása is elengedhetetlen feltétele.

A SZOT Titkársága elismerte szakszervezetünk ez irányú tevékenységét. Úgy értékelte, hogy felelősséggel végezzük munkánkat, s ez az előterjesztésben is kifejezésre jutott. Megérti és támogatja azokat a konkrét törekvéseket, hogy ki kell alakítani a társadalmi igényeknek, a reális lehetőségeknek és a szolgáltatások fejlesztésének összhangját. Meg kell határozni, hogy melyek azok a feszültségek, amelyek rövid időn belül feloldhatók, és melyekkel kell hosszabb távon számolni.

A posta munkájának értékmérője az egész világon a gyorsaság, pontosság, megbízhatóság. Ezt a beruházásokra fordított milliárdok, a technikai színvonal mellett elsősorban az emberi tényezők, a szaktudás, az általános műveltség, a hivatásteret határozzák meg. Ezek nélkül széles körű, kulturált szolgáltatást nyújtani nem lehet és ígérni is felelőtlennek.

szervezeti szerveinktől, hogy szűk látókörű, rosszul értelmezett érdekképviselet miatt ne szenvedjen kárt a posta és a postás dolgozók egyetemes érdeke.

A nehézségek megoldásának, a színvonal fokozatos javulásának alapvető feltétele a bérek, személyi jövedelmek dinamikus emelkedése és differenciál elosztása. Még határozottabban meg kell követelni a Kollektív Szerződés betartását, a szociálpolitikai tervek végrehajtását.

At kell tekintenünk a szakszervezet irányítási rendszerét, hogy hatékonyabban segítse elő az üzemi és a szakszervezeti demokrácia fejlődését. Mélyrehatóan tanulmányoznunk kell a bizalmiak érdemi munkáját, joggyakorlását, munkamódszereiket.

Tovább kell erősítenünk szakszervezetünk érdekvédelmi tevékenységét. Különösen fontos követelmény, hogy erre irányuló döntéseink reálisak, demokratikusak legyenek, és találkozzanak a dolgozók egyetértésével, megelégedésével.

Továbbra is nagy gondot kell fordítani a postás dolgozók politikai és társadalmi aktivitásának fokozására. Szorgalmazzuk és elősegítjük az általános és szakmai ismeretek gyarapítását, mert a korszerű technika csak az emberi tudással együtt lehet hatásos. Pokozni kell a kulturált magatartás, a tudás, a műveltség tekintélyét. Különösen nagy figyelmet kell fordítanunk arra, hogy a közönséggel közvetlenül kapcsolatban álló dolgozó-társaink munkája, magatartása, kulturáltsága kedvezően befolyásolja a közvéleményt, amely értéktelket alkot a Magyar Postáról és nap mint nap minősíti azt.

Besenyi Miklós
főtájtár

Jusson el a Népszava minden szakszervezeti taghoz!

A Magyar Szakszervezetek XXIII. kongresszusa határozatának végrehajtása során igen sokoldalú és sokrétű feladat hárul a szakszervezetekre a termelékenység növelése, a minőség állandó javítása, a gazdasági terv teljesítése, az érdekvédelem, a nevelőmunka terén. Ezek megvalósítása végett rendszeresen és folyamatosan foglalkozni kell a gazdaságosság, az ésszerű takarékoság fontosságával, a tulajdonosi szemlélet erősítésével, a népgazdasági egyensúly alakulását befolyásoló tényezőkkel, s nem utolsósorban a munkafegyelmelet erősítésével, a fegyelmezett munkát eleve megkövetelő közösségi szemlélet fejlesztésével. Az elmúlt esztendőben tovább szélesedett a szakszervezeti tisztviselők, aktivisták jog- és hatásköre, s ezzel párhuzamosan a felelősségük is.

Mindezek feltételül indokoltak, hogy minél több tisztviselőhöz — és a társadalom tagjaihoz — eljusson a magyar szakszervezetek központi lapja, a Népszava, amely igen sokoldalú tájékoztatói lehetőséget ad a szakszervezeti munka valamennyi időszerű kérdésében. A Magyar Posta, a Népszava Lapkiadó Vállalat és a Postások Szakszervezete szükségesnek tartja, hogy mint eddig, a következő időben is, a rendelkezésre álló keretekkel, lehetőségekkel élve, segítséget nyújtson a Népszava terjesztéséhez. Az együttműködés erősítésére született az a közös intézkedési terv, amely immár két éve alapját képezi az együttműködésnek, s melyet áprilisban kölcsönös egyetértésben újított meg az érdekelt szervezetek vezetői.

Két év elteltével úgy ítéljük meg, hogy valamennyiünk munkáját elősegítette a közös elhatározás. A területi

Nemzetközi hírek

A Szovjet Szakszervezetek Országos Központi Tanácsa mély megrendüléssel tudatja, hogy

ALEKSZANDRA MIHAJLOVA KANAIEVA a Postás Szakszervezet Központi Bizottságának főtájtára április 24-én, hosszú betegség után elhunyt. A mérnöki képesítésű **A. M. Kanaeva** több vezető beosztás betöltése után 1960-ban kaposkodott be a szakszervezeti mozgalomba, 1968 óta töltötte be legutóbbi tisztségét. Kiemelkedő munkájáért többek között az Októberi Forradalom Érdeméremével és a Munka Vörös Zászló Érdeméremmel tüntették ki. Hozzá tartozóinak és munkatársainak gyászában szakszervezetünk tagsága is osztozik.

A JAPAN Postaforgalmi Dolgozók Szakszervezete Kantó megyei területi szervezetének 12 fős csoportja április 30-tól május 2-ig Budapesten tartózkodott. Japán szaktársaink a SZOT Szociálmunkás Iroda szervezésében részt vettek a május 1-i ünnepségeken, ismerkedtek a magyar szakszervezeti mozgalommal, és fővárosunk nevezetességeivel, tartózkodásuk során megbeszéléseket folytattak szakszervezetünk vezetőivel, meglátogatták a Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatalt.

STUTTGARTI postás fiatalok 37 tagú csoportja részére május 2-án szakmai napot rendezett szakszervezetünk. Vendégeink meglátogatták a Posta Oktatási Központot, Budapest 100 postahivatalt, a Zágrábi úti munkásszállót és óvodát. Szakszervezetünk székében tájékoztatást kaptak a magyar postások élet- és munkakörülményeiről, szakszervezetünk tevékenységéről. **Krakk József**

KITÜNTETÉSEK

Május 1-ének alkalmából, szakszervezetünk elnökségének javaslatára, kiemelkedő szakmai és társadalmi munkájáért a Szakszervezetek Országos Tanácsa a

SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT ARANY FOKOZATOT

adományozta **Batári Sándor** szb-titkárnak (Miskolci Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzeme), **Berka István** szb-titkárnak (Budapest 72. postahivatal), **Csetényi István** munkaverseny-felelősnek (Szeged 1. postahivatal), **Horváth László** szb-titkárnak (Posta Alközponti Üzem), **Kerekes Kálmán** szb-titkárnak (Szolnok 2. postahivatal), **Lakrovits Gyuláné** szb-titkárnak (Dabas 2. postahivatal), **Marosi József** kulturális agitációs és propagandafelelősnek (Teréz Távbeszélő Üzem), **Pacsi Erzsébet** iszt-szb-tagnak (Zalaegerszeg 1. postahivatal), **Póder András** főbizalminak (Budapest 78. postahivatal), **Szalai Péter** iszt-szb-tagnak (Csongrád megyei Távközlési Üzem), **Szekecs Ferenc** központi vezetőségi, valamint elnökségi tagnak. **Váci Zoltán** szb-titkárnak (Győr 1. postahivatal), **Varga Gyuláné** iszt-titkárnak (Zalaapáti postahivatal);

SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT EZÜST FOKOZATTAL

tüntette ki **Balázs Sándor** nyugdíjast (Postás Sport Egyesület), **Bujdosó Györgyné** iszt-titkár (Siófok 1. postahivatal), **dr. Cséke János** iszt-szb-elnököt (Debreceni Postaigazgatóság), **Fegyecs János** tt-elnököt (Posta Szociális Hivatal), **Garamvölgyi Elek** nyugdíjast (Sopron), **Garán Ferdinánd** gazdasági felelőst (Komárom megyei Távközlési Üzem), **Gyenge István** vezető propagandistát (Budapesti Postaigazgatóság), **Győrök Imre** bizalmit (Fejér megyei Távközlési Üzem), **Hamada János** szb-tagnak (Lágymányos Távbeszélő Üzem), **id. Lakat Zoltán** gazdasági felelőst (Hódmezővásárhely 1. postahivatal), **Pálfalvi József** szb-tagnak (Központi Járműtelep), **Pálffy József** iszt-titkár (Velem postahivatal), **Paska Andrásné** bizalmit (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Belföldi Távbeszélő Központ), **Sándor László** szb-titkár (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), **Szekely Miklós** szb-elnököt (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Tokaji Andrásné** tt-elnököt (Budapest 114. postahivatal), **Tóth Istvánné** tt-munkabizottsági vezetőt (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Varga Imre** gazdasági felelőst (Miskolci Postaigazgatóság); a

SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT OKLEVELET

adományozta **Ambrusics Józsefné** iszt-tagnak (Edelény postahivatal), **Aranyosi Istvánné** szb-titkárnak (Óbuda Távbeszélő Központ), **Asbóth Györgyné** propagandistának (Szabadzállás postahivatal), **Benke Jánosné** szb-elnöknek (Tata 1. postahivatal), **Berezay Attila** bizalminak (Érteklék Hivatal), **Bódi János** kultúrfelelősnek (Központi Kábelüzem), **Bolyos Józsefné** munkavédelmi felelősnek (Csekklezároló Hivatal), **Botta D. Mátys** szb-titkárnak (Békéscsaba 2. postahivatal), **Budai Mihályné** szb-tagnak (Békéscsaba 1. postahivatal), **Czékmany Arnold** szb-tagnak (Gyöngyös 1. postahivatal), **Cseke Zoltánné** gazdasági felelősnek (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, Szolnoki Góczüzem), **Cseszkó László** szb-titkárnak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, Szegedi Góczüzem), **Csorba Mária** sport- és kultúrfelelősnek (Budapest 8. postahivatal), **Deák István** bizalminak (Mezőfalva postahivatal), **Dudás István** szb-tagnak (Budapest 72. postahivatal), **Eber László** szb-elnöknek (Budapest 147. postahivatal), **Ecséri Pál** mb-titkárnak (Központi Javító Üzem), **Edes Gyula** propagandistának (Emőd postahivatal), **Eszes István** szb-titkárnak (Budapest 4. postahivatal), **Farkas Andrásné** bizalminak (Budapest 5. postahivatal), **Fehér Ervin** szb-elnöknek (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Ferwagner Róbert** tt-felelősnek (Központi Járműtelep), **Gáspár Mihályné** bizalminak (Kömlő 1. postahivatal), **Gazsi Nándorné** bizalminak (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Göbölös Ferencné** szb-titkárnak (Barcs 1. postahivatal), **dr. Haán Györgyné** bizalminak (Budapesti vidéki Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzeme), **Hargitai József** bizalminak (Nyíregyháza 2. postahivatal), **Három Ibolya** szb-tagnak (Ózd 2. postahivatal), **Heiszler Ferenc** bizalminak (Tolna megyei Távközlési Üzem), **Horváth Lajosné** szb-tagnak (Balatonfüred 2. postahivatal), **Ibrányi Sándorné** gazdasági felelősnek (Pásztó postahivatal), **Janicsár Antalné** szb-elnöknek (Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal), **Kállay József** termelési felelősnek (Központi Járműtelep), **Kara Árpádné** szb-elnöknek (Központi Anyaghivatal), **Kele Sándor** bizalminak (Lipót Távbeszélő Üzem), **Klug Lenárd** bizalminak (Feked főlköposta), **Kovács István** iszt-titkárnak (Hájszberény postahivatal), **Kovács Sándorné** szb-titkárnak (Hajdúböszörmény postahivatal), **Lisztes János** szb-tagnak (Berettyóújfalva postahivatal), **Loboda Imre** szb-titkárnak (Kecskemét 1. postahivatal), **Lubi Gézánné** tt-felelősnek (Számítás-technikai és Szerzési Intézet), **Lukács György** főbizalminak (Soproni Postaigazgatóság Gépjármű Szállítási Üzeme), **Magyar Istvánné** bizalminak (Rákospalota postahivatal), **Márton Gyözné** bizalminak (Nógrádszakál postahivatal), **Máté István** szb-titkárnak (Paks 1. postahivatal), **Mészáros Sándor** iszt-tagnak (Ferenc Távbeszélő Üzem), **Molnár Gyula** munkavédelmi felelősnek (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Hálózatépítő Üzeme), **Molnár Józsefné** bizalminak (Posta-vezérigazgatóság), **Mórcze Zoltánné** iszt-szb-tagnak (Debreceni Postaigazgatóság), **Murányi Imréné** szb-tagnak (Mosonmagyaróvár 1. postahivatal), **Németh Kálmánné** bizalminak (Veszprémsvány postahivatal), **Oroszi József** szb-titkárnak (Kiskőrös postahivatal), **Palicz Mária** iszt-ib-tagnak (Nyíregyháza 1. postahivatal), **Papp Sándorné** iszt-titkárnak (Kunszentmiklós postahivatal), **Péter Sándorné** bizalminak (Szentbalázs postahivatal), **Pető Kálmán** szb-tagnak (Budapesti Hírlapterjesztő Üzem), **Pintér Ferenc** szb-tagnak (Budapest 72. postahivatal), **Planck György** szb-elnöknek (Budapest 7. postahivatal), **Posch Erzsébet** kultúrfelelősnek (Soproni Postaigazgatóság), **Rác Miklósné** bizalminak (Lispezentadorján postahivatal), **Róla Györgyné** aktivistának (Csepel 1. postahivatal), **Róth Gyula** szb-tagnak (Borsod megyei Távközlési Üzem), **Sándor Lászlóné** tt-felelősnek (Vác 1. postahivatal), **Sasvári Sándor** főbizalminak (Tervező Intézet), **Simon Lajos** mmb-tagnak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, Veszprémi Góczüzem), **Somos Lászlóné** szb-tagnak (Pécs 1. postahivatal), **iff Strihovanez József** bizalminak (Eszék-Pest megyei Távközlési Üzem), **Surányi Domonkos** propagandistának (Budapesti Postaigazgatóság), **Sütő József** szb-tagnak (Debreceni Postaigazgatóság), **Szabó Lajosné** szb-titkárnak (Hajdúnánás postahivatal), **Szabó Lajosné** főfelelősnek (Központi Magasépítési Üzem), **Szajli Antalné** gazdasági felelősnek (Budapest 3. postahivatal), **Szelezky Sándor** bizalminak (Központi Kábelüzem), **Szulmán Józsefné** szb-tagnak (Budapest 134. postahivatal), **Szűlek István** szb-elnöknek (Budapest 100. postahivatal), **Takács József** szb-titkárnak (Zuglói Távbeszélő Központ), **Tanai Lászlóné** szb-elnöknek (Központi Járműtelep), **Tarján Sándor** szb-titkárnak (Szentes 1. postahivatal), **Tompa Benjámin** szb-elnöknek (Pesterzsébet 1. postahivatal), **Váradai Józsefné** szb-tagnak (Szegedi Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzeme), **Varga Ferencné** ob-titkárnak (Központi Műszaki Hivatal), **Varga Lajosné** szb-tagnak (Vasvár postahivatal), **Vaskó Gaborné** bizalminak (Székesfehérvár 2. postahivatal), **Verebélyi Istvánné** szb-tagnak (Ózd 1. postahivatal), **Weiszhar János** iszt-szb-tagnak (Alközponti Üzem), **Zsiga Miklósné** kulturális, agitációs és propagandafelelősnek (Balassagyarmat 1. postahivatal).

A postaszervek által adományozott kitüntetések és jutalmazások tapasztalatai

Társadalmunkban fontos szerepet tölt be a dolgozók erkölcsi elismerése, megbecsülése mellett az anyagi elismerés is, amelynek egyik formája a kitüntetésekkel járó pénzjutalmazás. Erre a Munka Törvénykönyve biztosítja jogszabályi felhatalmazást azáltal, hogy lehetővé teszi a kiemelkedő, illetőleg tartósan jó munkát végző és példamutató dolgozóknak — munkabérükön felül — jutalomban és kitüntetésben való részesítését.

Törekvünk az, hogy az elismerések társadalmilag elfogadott és alkalmazott rendszerre következetesen érvényesüljön a posta dolgozóinak biztosított kitüntetések, jutalmazások gyakorlatában is.

Ez alkalommal a dolgozók részére a postaszervek, illetve kollektívák által 1978-ban adományozott kitüntetések és jutalmak tapasztalatait kívánjuk a fenti gondolatok tükrében értékelni. Ezen belül is — leszámítva — az *Igazgatói Elismerés* és a *Kiváló Dolgozó* kitüntetések és a velük járó pénzjutalmazások postaszervekenkénti alakulását elemezzük.

A munkában, ezen belül is a munkaverseny-mozgalomban kimagasló eredményt elérő dolgozók kitüntetésének formáit és az egyidejűleg adományozandó pénzjutalmak összegét felső állami intézkedés az elmúlt években határozta meg. Ezeket a rendelkezéseket alapul véve állapították meg a miniszteri és a postai hatáskörben adható kitüntetések jutalomösszegét. Ezek szerint az Igazgatói Elismeréshez 1000, a Kiváló Dolgozó kitüntető jelvényhez 2000 Ft pénzjutalom jár.

Az általánosan elfogadott szemlézetpolitikai szempontokkal összhangban a kitüntetések adományozásánál olyan gyakorlat kialakítása helyes, hogy érvényesüljön a fokozatosság elve. Először általában kisebb fokozatú elismerést ítéljenek meg, további vagy tartós jó munka, példamutatás stb. esetében adományozták a magasabb szintű kitüntetések. Ezekből a gondolatokból érthetőnek tűnik talán, hogy miért tartjuk fontos kérdésnek az alsóbb szintű kitüntetésekkel való jobb „gazdálkodást”.

Az elmúlt év volt az első, amelyben állást foglaltunk amellett, hogy a postaszervek Kiváló Dolgozó kitüntetésben az átlagos állományi létszámuk 5 százalékát részesíthetik. Ez továbblépés volt a korábbi évek gyakorlatához képest, mivel az ilyen kitüntetésben részesültek aránya — a postaszervek közötti igen eltérő mérték mellett — lényegesen alacsonyabb volt.

Ez, a kiváló dolgozóként kitüntetettek számának növelését bszöndöz állásfoglalás az elmúlt évben csak részben hozta meg a kívánt eredményt. A postaszerveknél mintegy 2700 dolgozó részesült e kitüntetésben, több, mint az előző évek bármelyikében. A kitüntetettek aránya a dolgozói átlaglétszám 4,3 százalékának felelt meg.

Az el nem vitatható növekedés és a postaszervek korábbi gyakorlatában mutatkozó szűkségeket tompító kiegyenlítő, de mellett azonban még találatok lassú szemléletváltására utaló kitüntetés arányok is. Pl.: a Csekszilárd Hivatal a dolgozóinak mindössze csak 2, a Miskolci Postaigazgatóság

3,3, a Távíró Hivatal 3,5, a Budapesti Postaigazgatóság 3,7 százalékát részesítette Kiváló Dolgozó kitüntetésben.

Hasonló jelentőségűnek tartjuk a postaszervek részére alapított és általuk adományozható másik alapfokú kitüntetés, illetve jutalmazási formát, az Igazgatói Elismerést is. E kitüntetés formája adományozására — központi iránymutatás hiányában — a postaszervek mindegyike maga alakította ki sajátos gyakorlatát. Ez azután, szinte törvényszerűen, igen szélsőséges megoldásokat eredményezett. A középfokú postaszervek közül kilenc az elmúlt évben nem is élt ezzel a kitüntetés lehetőségével, további nyolc pedig dolgozóinak legfeljebb 2 százalékát részesítette Igazgatói Elismerésben. Összesen mintegy 1500-an részesültek ebben a kitüntetésben, a posta dolgozóinak 2,4 százalékát. Feltétlenül indokoltnak tartjuk az arány növelését e kitüntetés formájában is.

Azáltal, hogy a tárgyaló kitüntetésekkel együtt járó pénzjutalom összege egységesen van meghatározva, az e célra felhasználni tervezett összeg előre, pontosan tervezhető. Így

tehát már a tervezési időszakban kialakítható a kitüntetésben részesülő dolgozók száma. A szak szervezeti szervek már ekkor szorgalmazták a kitüntetés arány növelését, törekedve arra, hogy a Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesülőök száma minden középfokú postaszervnél elérje az átlagos állományi létszám 5 százalékát, az Igazgatói Elismerésben részesülőök száma pedig ennél 1—2 százalékkal még több (6—7%) legyen.

A kitüntetések odaítélésénél továbbra is az átlagosnál jobb munka, a példamutató, fegyelmezett magatartás, a közösségi célokért és a szocialista munkaverseny-mozgalomban vállalt feladatok eredményes elvégzése legyen a fő szempont. Ezeket a kitüntetés formáit fel kell használni a következő években várható újabb, az ediginél nagyobb és nehezebb munkafeladatok elvégzésére való ösztönzésben, a törzsgárdák további megbecsülésére, jó példát állítva ezzel is a fiatal, kezdő szakemberek elé, segítve a postához kötődésük erősítését.

Dr. Szabó Árpád

Bér, munkaruha, besorolás

Módosítások a kollektív szerződésben

Március közepétől 30-ig valamennyi postaszervnél megtartották a kollektív szerződés vitáját az üzemi demokrácia új fórumrendszerének keretében. A vitában részt vevő dolgozók valamennyi területen nagy aktivitást tanúsítottak. A korábbiakhoz képest erősebb, hozzáértőbb észrevételek, javaslatok hangzottak el. Szinte valamennyi hozzászólást a tárgyalgosság, a szakszerűség jellemezte, ami egyértelműen azt bizonyítja, hogy a dolgozók megkülönböztetett figyelmet fordítanak a kollektív szerződés megismerésére. A vita résztvevői értékelték, bírálták, javasoltak.

Alapvetően három téma került előtérbe: a *bér*, a *munkaruha* és a *technikusok besorolásának* kérdése.

Elismerően nyilatkoztak az eddig elért, a postás dolgozók körében egyöntetű örömmel fogadott eredményekről, nevezetesen a *műszakpótlék bevezetéséről* és *különbösítéséről* az alsó bérhatárok eléréséről. Igaz, az alsó bérhatárok eléréséből adódnak befeszültségek, alapvetően mégis helyeselték, hogy a posta önerőből vállalta az alapbérének az alsó bérhatárra való felemelését. Számos hozzászóló méltatta a *törzsgárdaszabályzat* bevezetésének kedvező hatását, a dolgozók munkahelyi közérzetében betöltött szerepét. Ezzel együtt felvetették a szabályzat hibáit is, kérve a módosítást. A legtöbb észrevétel a törzsgárdaszabályzat 4. 6. pontjával kapcsolatban érkezett. E pont rendelkezik a nyugdíjba vonuló dolgozók törzsgárda-jutalmazásáról. Az észrevételek jogosak voltak, így szakszervezetünk és a Vezérigazgatóság — soron kívül — közös állásfoglalást adott ki, amelynek alapján a vitatott pontot mindenki egységesen értelmezheti.

Változatlanul széles körű érdeklődés kísérte a munkaruha-juttatást. Elsősorban a nem megfelelő minőség és méret, valamint a késedelmes kiosztás miatt emeltek kifogást.

A technikai végzettségű dolgozók besorolásának kérdése többszörösen vetődött fel.

A kollektív szerződés előző évi módosítása kimondta, hogy azt a fizikai dolgozó, akinek az általa rendszeresen végzett munkához a szükségesnél magasabb (pl. technikai) képesítése van, egyelőre magasabb szakmai fokozatra kell besorolni. A technikusminősítés új rendszerének kialakulásával (Állami Technikusminősítő Bizottság előtti vizsga) kérdésessé vált, hogy a korábban technikumot végzett dolgozókra is kiterjed-e ennek a hatálya. Ugyanis ezt kívánják a dolgozók.

A másik vetülete a kérdésnek az Állami Technikusminősítő Bizottság előtti technikus oklevelet szerzett nem fizikai dolgozók besorolása. A kollektív szerződés jelenleg csak a vezetőket, vezetőket nélküli távközlési, illetve gépjárműtechnikai oklevelet ismeri el II. szakcsoportú besorolásra jogosítóknak. A 10/1972. (IX. 26.) KPM sz. rendelet csak a tárcán belül folyó technikusképzést szabályozza. Felvetették a dolgozók, hogy a más minisztériumok által adott technikus minősítést (pl. gépészmérnök, eróssármú villamosági technikus stb.) is ismerje el a kollektív szerződés a II. szakcsoportra jogosítóknak, amennyiben azt a dolgozó munkakörében használja.

A kérdéskör harmadik vetülete a dolgozóknak az a kérdés, hogy a postal FEOR tartalmazza a fizikai munkakörök között technikusok elnevezést.

A két első javaslatot szakszervezetünk elnöksége elfogadta, és így ezek a gondok a kollektív szerződés év módosításával megoldódnak. A FEOR módosítása azonban a KSH hatáskörébe tartozik. A tárgyalások során közölték, hogy a módosításra a közeljövőben nincs lehetőség, így 1979-ben nem lehet megoldani ezt a kérdést.

A technikuskérdésen kívül a kollektív szerződés 1979. évi lényegesebb módosításai általában azok, amelyeket az időközben megjelent *jogszabály*

Nem tanultak...

Ismétlődő balesetek a szállítószalag mellett

A baleset vizsgálatánál az a fontos, hogy valódi okát megállapítsák, és a hasonló üzemi balesetek kiküszöbölésére a szükséges intézkedéseket megtegyék.

Budapest 78 postahivatalnál 1978. augusztus 10-től 1979. március 8-ig 6 dolgozó szenvedett három napon túl gyógyuló üzemi balesetet a hivatalnál működő csomagszállító szalagon.

Németh Szilárd alkalmi munkásnak 1978. augusztus 10-én a feladata az volt, hogy a két szalag találkozásánál elakadó csomagokat megigazítsa és továbbítsa. Egy nagy terjedelmű csomag a görög és a szállítószalag találkozásánál elakadt, a dolgozó átment a szalag túoldalára, és a jobb kezével a csomag alá nyúlt, hogy megemlje. Ekkor keze a görög és a szalag közé szorult, s ez a tenyeréből egy darab húst kiskapított.

Németh György diák a szünetben 1978. augusztus 1-től 15-ig, üzemi balesetnek bekövetkezéséig volt Budapest 78 postahivatalnál munkaviszonyban. Az üzemi baleset a

jegyzőkönyv szerint úgy következett be, hogy a tanuló a szalagon haladó csomagokat rendezte, illetve címre állította. Amikor a szalagon nagyobb mennyiségű csomag torlódtott össze, a szalag végén, a görögökkel való találkozásnál az egyik súlyosabb csomagot meg akarta fordítani, de ez nem sikerült. A csomaggal együtt a kezét is magával vitte a szalag, s mivel idejében nem tudta kirántani, jobb keze feje teljesen a szalag és a görögök közé szorult. A szalagot a szomszédos munkahelyen dolgozó állították meg. Az orvosi vizsgálat a jobb kéz második és harmadik ujján törést állapított meg.

Karácsony előtt a Puskás Tivadar Híradástechnikai és Postal Távközléstechnikai Szakközépiskola tanulói segítettek a nagy forgalom lebonyolítását. December 16-án Festő László II/C osztályos tanuló is beosztották a fő munkahelyre, ahová a legtöbb csomagot irányították. Amikor már nagy volt a torlás, beszóltak a diszpécsernek, hogy a szalagot állítsa le, amíg a felgyülemltet, fennakadt csomagokat eltávolítják, de a diszpécser a felhívásnak nem tett eleget. (A fő munkahelyről nem tudták értesíteni a diszpécser, mert ott rossz volt a mikrofon.) A fennakadt csomagokat a tanuló úgy akarta kiszabadítani, hogy a szállítószalag alatt átbújt, és alányúlt, hogy megemlje. Ekkor a súlyos teher a kezét a mozgó sza-

lag és a görög alá szorította. A tenyerén a hús felszakadt. Hasonló körülmények között szenvedett üzemi balesetet Rácz Ferenc alkalmi munkás, Urbán István karbantartó villanyszerelő és Szalai Gyula takarító is.

Mind a hat balesetnél sorozatban szegtek meg az előírásokat. Az első ilyen alapvető dolog az, hogy már a beérkező járatokról csak annyi csomagot szabad a szalagra rakni, hogy a két csomag között legalább 1 méter távolság legyen. A másik: ha a szalagon torlás keletkezik, a diszpécsernek le kell állítania a berendezést, és csak a torlás elhárítása után szabad újból megindítania. A szalagnak azon az oldalán amelyiken nincs járda, nem szabad tartózkodni. Ezt a diszpécser a monitoron látja. Ha rendetlenséget vesz észre, a szállítószalagot köteles leállítani. A dolgozókat el kell látni megfelelő védőfelszereléssel. Ez utóbbi Festő László esetében hiányzott, sőt a kötelező balesetelhárítási oktatást is elmulasztották.

Ha a baleset kivizsgálásánál a valódi okokat feltárják, és a szükséges intézkedéseket megteszik, már a másodiknak sem lett volna szabad bekövetkeznie. Mert igaz, hogy valamennyi esetben közrejátszott a csomagok torlódsága, de ez nem mentesség a balesetvédelmi szabályok megszegésére. Egyébként pedig egy kis munkaszervezéssel a csomagtorlás is elkerülhető.

Kiss László

Időszerű közgazdasági és szociálpolitikai kérdések

Egyre többen felvetik, hogy a külföldi jutalomüdülés értékét, illetőleg költségét miért nem lehet figyelembe venni a nyugdíj megállapításánál. A SZOT 3/1975. számú szabályzata 155. és 177. paragrafusának, valamint a Társadalombiztosítási Főigazgatóság köriratának értelmében a biztosítottak a külföldi utazáshoz, üdüléshez nyújtott munkáltatói vagy szakszervezeti hozzájárulást nem lehet bérjellegű juttatásnak tekinteni, még akkor sem, ha a dolgozó jó munkája alapján jutalomként vesz részt külföldi utazásban vagy üdülésben. A biztosított dolgozó ezekben az esetekben a költségek után nem fizet nyugdíjjárulékot, akkor sem, ha azokat a bérköltség vagy részesedési alap terhére számolják el. Egyébként meg kell jegyeznünk, hogy a költségek ugyancsak nem vehetők figyelembe a tápbéni, terhességi, gyermekágyi segély vagy baleseti ellátás megállapításánál sem.

Az oktatásügyi miniszter utasításának értelmében ebben az évben az általános iskolákban június 15-én, a középiskolákban pedig június 20-án fejeződik be a tanítás.

A tanév befejezésének eltolódását a családok üdültetésénél is figyelembe kell venni. Ezért kérjük a szakszervezeti bizottságokat, hogy az 1979. évi szülői családok beutalójegyek odaítélésénél kellő körültekintéssel járjanak el. Erre azért van szükség, hogy a június 5. és 20. között bármely napi kezdésre szóló „Gyermekkel együtt érvényes”

feliratú főidényi családok SZOT-beutalójegyekkel elsősorban olyan szülőket utalóknak be, akiknek gyermekük még nem járnak iskolába. An, nek azonban nincs akadályja, hogy a szülő iskolás korú gyermekével üdüljön, ha ehhez az iskola hozzájárul.

Nyomatékosan hangsúlyozzuk, mivel a fenti időpontban már főidényi családok üdüléséről van szó, hogy a beutalójegyeket csak felnőttek, illetőleg házaspárok gyermek nélkül nem vehetik igénybe.

Az utóbbi időben egyre gyakrabban vetették fel, és egyre többen kerestek meg bennünket is azzal a kérdéssel, hogy a törzsgárdaszabályzat finomításra szorul. Különösen a nyugdíjba vonuló dolgozók esetében nem egységes a szabályzat értelmezése és így a postaszervek eljárása sem. A vita abból adódik, hogy a nyugdíjba vonuló dolgozó esetében melyik időpontot kell figyelembe venni az eltelt idő kiszámításánál. Az előző évi összegű törzsgárdajutalom kifizetésének időpontját, a napközi év elejét vagy végét, avagy a dolgozó munkaviszonya alapján esedékes időpontot. Szakszervezetünk elnökségi ülését követően a vezérigazgatóság munkaügyi és szociálpolitikai szakosztálya gyorsan intézkedett, amiért ezúton is köszönetünket fejezzük ki. Meggyőződésünk szerint a nyugdíjba vonuló dolgozók teljes megelégedését váltja ki az utasítás, mivel egyértelműen rögzíti, hogy az esedékesség időpontjától kell számítani az eltelt időt.

AZ ÉRTELMI FOGYATÉKOSOK ORSZÁGOS SZERVEZŐ BIZOTTSÁGA, mint szülői közösség, tavaly szeptembertől tanácsadó irodát tart fenn Budapest, VI., Benczúr utca 21. szám alatt. Fogadás minden kedden 15-től 18 óráig. Két fogadás közötti időben a 228—284 telefonszámon lehet érdeklődni.

A tanácsadó irodának célja az, hogy összefogja az értelmi fogyatékosokat (Nem tevéstendők össze az elmebetegekkel) nevelő családokat, szülőket, ösztönözést adjon a partfogóknak, tanácsot és gyakorlati segítséget a szülőknél. Végeredményben az, hogy az értelmi fogyatékosok ügyét társadalmisítsa, megszerveze számukra az érdekvédelmet.

Az értelmi fogyatékosokat nevelő családok a társadalomtól szervezett támogatást igényelnek. Ez a segítség állami szervek kereténél csak részben valósítható meg. A társadalmi munkát vállaló szülők, segíteni kész szakemberek összefogása könnyítheti a szülők, a családok terheit, segítheti a fogyatékosok nevelését, munkába állítását, a társadalomba való beilleszkedésüket.

Fojes Istvánné

A Közlekedéstudományi Egyesület Postai és Távközlési Tagozatának június havi programja

Június 4. (hétfő), 11 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dr. Tarngóczy Tamás; dr. Békésy György emlekezete.

Június 7. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Belényesi Miklós: A digitális átviteltechnikai rendszerek főbb időszerű kérdései.

Június 12. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dr. Pap Zoltán: Két előzetes közötti egyenérték-csillapítás alakulása a magyar hálózatban.

Június 14. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Buzo-

gány Zoltán: A tv átjátszóadó-hálózat megbízhatóságának növelésével kapcsolatos feladatok.

Június 20. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dr. Fráter Béla: Az állami ellenőrzés fejlesztésének fő problémái.

Június 22. (péntek), 14 óra, V. Kossuth Lajos tér 6—8., III. em. 337. Dr. Túri Kovács Attila: Lesz-e normaváltás a televízióműsor-szórásban?

Június 26. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Nemeses Elek: Központi vezérvonalrendszer minőségi vizsgálata.

Legszébb elismerés az emberek bizalma

„Ha még egyszer születnék, akkor is csak postás lennék, és a postán is csak kézbesítő. A postás olyan ember, akinek mindent megmondanak. A postásnak pedig mindent ismernie kell, a határozatokat, az eseményeket; mindent meg kell tudni magyarázni, mindenkit meghallgatni és titkot tartani.”

Ilyen a postás Szekeres Ferenc, a 70-es postahivatal kézbesítője szerint, aki 1942 óta ugyanabba a körzetbe hordja a leveleket, utalványokat, egyéb küldeményeket. Jól ismerik a Tanács körút, a Madách utca, az Asbóth utca és a Madách tér lakói.

— *Hány családot ismer a körzetében?*

— Több mint kétezret. Igaz, akadnak közöttük magányos emberek is. A legtöbben régi lakók, alig egy-két lakás cserélt gazdát, azokat könnyű megismerni. Van olyan ház a körzetben, amelyikben 187 levélládát szereltek fel.

Társadalmi munkáit felsorolni is sok: a hivatalban az egyesített kézbesítő osztályon osztálybizottsági titkár, mintegy 280 ember érdekképviselete a feladata. Ezenkívül a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának és a Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének, valamint Elnökségének tagja.

— *Valóban sok ez a feladat, de segíti a munkáját, hiszen előre ismerek minden várható intézkedést, változást. Fel tudok készülni és a társaimat is felkészíthetem a feladatokra. Az érkezők, persze, ki-*

esést jelentenek a munkámból. De nem bánom. A társaim választották meg, az ő bizalmuk kötelez arra, hogy a legjobb tudásom szerint végezzem a rám bízott feladatokat.

Velkei István, a tanítványom — mutatja be az ajtón belépőt. Ha nyugdíjba megyek, ő folytatja majd a munkámat. 1981-ben leszek nyugdíjas korú. Úgy akarok elmenni, hogy nyugodtan visszajárhassak ide egy kicsit beszélgetni.

— *Már 17 éve dolgozom Feri bácsival — mondja Velkei István —, jobb mesterem nem is találhattam volna. Amit ő mond, azt mindenki elhiszi, hiszen mindent úgy tett, hogy azzal a dolgozókkal érdekelte fejezte ki. Így nevelt bennünket, fiatalokat is. Nem véletlenül volt élmunkás, aztán többször kiváló dolgozó. A Munka Erdemrend bronz fokozatát is megkapta és most a Szakszervezeti Munkáért Arany fokozatot.*

— *Ennél többet nem is kívánhatnék. Csak a munkámat végeztem el, és a legszebb elismerések mellé megkaptam az emberek bizalmát is.*

Szírmái Mária

Kerekes Kálmán, Szolnok 2. postahivatal szb-titkára, a felszabadulás óta társadalmi munkás. Postai szolgálatát 38 évvel ezelőtt kezdte, majd katonai szolgálatot teljesített. Háború, csapattestétől szökés, hadifogság, felszabadulás, és újra munka, Szolnok 2. postahivatalban.

— *Úgy tűnik, mintha tegnap történt volna — mondja. Mi is tudjuk ő szerényen beszélni róla —, a felszabadulástól napjainkig mozgalmas életet él. Részt vett a közelítási megszervezésében, a romeltakarításban, a szakszervezet megalakításában, tsz-ek szervezésében.*

1947-től bizalmi, majd a szakszervezeti bizottságban különböző teendőket lát el. 1957-től az alapszervezet titkára. 1963—1975-ig a Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének tagja. Jelenleg titkári funkciója mellett a Deb-

receni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának szb-tagja, Szolnok megye vezető propagandistája, a szakszervezeti politikai oktatás irányítója. Társadalmi és szakmai munkáját egyaránt szereti. Boldog, mert Szolnok nemrég megépült — az ország egyik legkorszerűbb — pályaudvari hivatalában dolgozhat.

— *Kulturált körülmények között dolgozunk, s így könnyebben végezzük a szakszervezeti munkát is — mondja Kerekes Kálmán. — A kitüntetésnek, a Szakszervezeti Munkáért arany fokozatnak tiszta szívből örülök, hiszen eddigi munkásságom legmagasabb elismerése.*

A fiatalokkal sokat és szívesen foglalkozik, hiszen ők azok, akik a megkezdett munkát folytatni lesznek. Szeretné viszont, ha az eddiginél több fiatal vállalna társadalmi munkát, mert annál szebbet el sem tud képzelni, mint egy életen át a dolgozóként tevékenykedni.

A társadalmi munkából adódóan sokat távol családjától, de felesége megértette, sőt támogatta, hiszen olyan családból származott, amelynek a felszabadulás előtt gyakran nem vált vendégek voltak a csendőrök.

A hivatal vezetője, Tóth Sándor, Kerekes Kálmánnak és a szakszervezeti bizottságnak a munkáját így összegzi: Nélkülük, munkájuk, segítségük nélkül a hivatal nem érte volna el a megtisztelő Szocialista Munka Hivatala címet, melynek a múlt évi eredményeinek alapján boldog tulajdonosai vagyunk. Együttműködésünk záloga a kölcsönös bizalom.

A kitüntetéshez gratulálunk Kerekes Kálmánnak. Kívánjuk és kérjük, hogy jó egészségben és hasonló lelkesedéssel lássa el mind hivatali munkáját, mind társadalmi tisztségéből adódó feladatait.

Harangozó István

Nagy időkre emlékezünk

Postás vöröskatonák a Tanácsköztársaságért (II.)

Miskolc elfoglalóira újabb feladat várt, a város megvédése, megtartása. A cseh hadvezetést meglegte a magyar proletár hadsereg vértanú és eredményes akciója. A csorbát minden körülmények között ki akarták köszörülni.

Landler, Miskolc elfoglalása után szükségesnek tartotta, hogy az iparváros munkásságát fegyverbe szölessék. Nem kellett sokat agitálni, hiszen már a cseh megszállás alatt, május elejétől, tömegével mentek át a Bükkön keresztül, Kisgyőr, Bükkaranyos erdei útjain Emődre, az ottani főhadiszállásra, ahol felszerelték őket. Landler hívó szavára fegyvert fogott a vasgyári munkássága, Perces bányász lakossága, a miskolci vasutasok. A sorozás a Rudolf laktanyában folyt, ahol több egységet, köztük a postás zászlóalj 3. századát is elszállásolták. A sorozás az is tevékeny közreműködött, és amint Szabó György, a zászlóalj politikai megbízottja visszaemlékezik: „Sokan voltak a jelentkezők között olyanok, akiknek sohasem volt fegyver a kezükben. A löszert a zsebükben kenyeres tarisznyában, táskában hordták magukkal és indultak a városégi frontra...”

Szükség is volt a sietségre, várható volt a cseh és román közös visszavágása, az elvesztett iparváros visszafoglalásának megkísérlése. Ezt alaptámasztotta a hadsereg-parancsnokság által felajánlott és megfejti cseh rejtjeles távi-

Pápáról szól ma a fáma...

Itt már a Bakony lankái dombokká szelidültek. A városka északnyugati határa a Kisalfölddel rokon. Odón, de hangulatos utcái, házai alig változtak egy évszázad alatt. Koptatta saruját, csizmáját kövein — kiknek nevét csillagbetűkkel jegyezte a történelem — Petőfi, Jókai.

Pápáról szól ma a fáma. De nem a történelmi múlt szálait bogozzuk. Az emlékezés csupán egy technikai berendezés születésének, üzembe helyezésének dátumához fűződik. Egy dátumhoz, melyre kevesen emlékeznek ugyan, de a Magyar Posta, a hírközlés történetének jelentős mozaikja ez az esemény. 40 évvel ezelőtt Pápán helyezték üzembe hazánk egyik első vidéki automata telefonközpontját.

Kezében miniatűr jegyzetfüzet. Ami benne rejtőzik, mégis parányi történelem. Négy évtized, majdnem egész emberöltő. Ilyen távról eseménynaplót összeállítani nem kis feladat. Míg beszélgetünk — csak úgy, pontosság végett — néha pillant jegyzetbe Pék Ernő műszerész. Több mint két évtizede barátkozik a gépekkel, s lett amolyan krónikásuk is.

A Magyar Királyi Posta fejlesztési tervében nem szerepelt Pápa város hírközlésének ilyen nagymérvű fejlesztése. Hogy mégis így történt — és az országban az elsők között — az nem lehetett véletlen.

— *Talán mecénások keresendők az események mögött?*

— *Valóban. Az itt székelő egyházi, világi hatalmasságok közreműködésének köszönhető az automata központ telepítése. A református püspöknek, Antal Gyula országgyűlési képviselőnek, továbbá Breier Gyula nagykereskedőnek és társainak támogatásával, közbenjárásával került hozzánk ez a csudaszerkezet.*

— *Milyen kapacitással?*

— *600-as volt. 400-as fő- és 200-as ikermezővel, természetesen négyzárjelű kapcsolási rendszerrel. Egyidejűleg négy 50 periódusú távhívó áramkört is üzembe helyeztek Pápa-Budapest viszonylatban. Ezeket kezelő távhívás vált lehetővé.*

— *Milyen fontosabb állomások voltak még a pápai telefonközpont fejlesztésének?*

— *Úgy vélem, nem lehet figyelmen kívül hagyni a hábo-*

rús sérülést. Lőszeres kocsi robbant a posta előtt. A nagymérvű detonáció következtében leállt a központ. Debreceeni János kollégát személyesen kereste meg a szovjet városparancsnok. Kérésére és segítségével kezdődött meg az LB-hálózat kialakítása. Ideiglenes jelleggel LB-kapcsolókat helyeztek üzembe a közigazgatási szervek, a pártok, a polgármester és a tűzoltók részére. Az automata központ csak 1946. november 12-én kezdett újra működni.

— *Memhárt István — mint univerzális szakember — kapta a megbízást a központ vezetésére, és változtatlan lendülettel, lelkiismeretesen látta el a zavarelhárítási teendőket Debreceeni János.*

— *Kulcsberek, szinte nélkülözhetetlenek voltak a beosztott műszerészek, Péntek Ernő és Budavári Győző is. 1952-ben a központ 200 állomás kapacitással bővült.*

1957-ben Pápa megint az elsők között volt a távhívás bevezetésében. 1965-ben volt az utolsó bővítés 400 kapacitással. Ezzel egyidejűleg a helyi regisztráltakat a helyi regisztráltakat át. Miután központunk az előfizetői távhívásra is alkalmas volt, nálunk szerelték fel először az országban az

— *Igen. 21 vonalcsatlakozóval, és a hozzájuk tartozó beindozásokkal bővült a pápai távhívóközpont.*

A gépekről, a hozzájuk kapcsolódó eseményekről, részletesen tájékoztatott Pék Ernő. Kevesebb szó esett a legfontosabbról — az emberről. Tóth Pált, a központ vezetőjét kérdeztem, mi a véleménye munkatársairól?

— *Úgy érzem, nem kell bizonygatnunk szakmaszeretűket. Akik ilyen elagott berendezést is ilyen magas színvonalon tartanak karban, szavatolva az üzembiztonságot minden körülmények között, ott nincs ok aggodalomra.*

Az ő számukra — akik most is az órhelyen vannak — ez a munka nem amolyan kényszer, vagy csak pénzkereseti forrás, hanem szívük szerint való szép szolgálat. És ez nem üres szólam, hanem valóság. Több mint egy évtizede szocialista brigádban dolgoznak. Az „Augustus 20.” névre hallgatóság kis együttes még nem jutott el a csúcshoz, de van néhány plakettjük, amely útjukat fémjelzi. Ehhez a kis kollektívához most is „hazajárnak”, jönnek a nyugdíjaskor. Hozzjuk tartozunk... Ok is gondolnak rájuk. Nemcsak a nagy ünnepeken, hanem a hétköznapokon is.

IT-2 típusú berendezést is. Ezzel egyidejűleg 16 beszélgetés vált lehetővé mindkét irányban Pápa és Veszprém között. 1964-ben ismét országváltás volt. Leszerelték az előbbi és IT-3 típusúra cserélték. — Az 1974. évi bővítéssel 4 kétirányú vonalcsatlakozót adtak át a forgalomnak.

— *A BHG szerelői most is itt vendégeskednek. Talán újabb bővítés van folyamatban?*

Ott, ahol a Bakony lankái dombokká szelidülnek, s a városka északnyugati határa a Kisalfölddel rokon, az odón, de hangulatos utcákon néhány nyugdíjas postás bandukol. Róluk, tőlük — vallomásaikból — sokat feljegyeztem a krónikás, de még van mondanivalójuk. Az ő nevük? *Memhárt István, Péntek Ernő, Gubicza Gyula, Kertész János* — sajnos, csak ennyien maradtak. **Székelyné Bálint Ilona**

Fogjuk meg, és vigyék!

Talán a legjellemzőbb folyamat napjainkban a változás. A régi átadja helyét az újnak, s aki azt gondolja, hogy nincs mit megírtnunk, ha búcsúznunk, az téved. Az idő megszépíti emlékeinket, s ami fájt, arról szinte megfeledkezünk, de akad meg egy tényező, amely megnehezíti az elválást, s ez a megszokás. Az ember hozzászokik környezetéhez, ragaszkodik bútoraihoz, használati tárgyaihoz.

Bármennyire is jó tehát — a legtöbb esetben — a változás, mégis magában hord nagyon is természetes konfliktusokat. Ezt vette jó érzékkel észre Oláh Gábor rendező, amikor filmre vitte a *Fogjuk meg, és vigyék!* nagyon is jellemző történetét. A tipikus alaphelyzet még meghatározható azzal, a nem kevésbé szokatlan jelenséggel, hogy a főhős, Varró László, egy ügyvezető „hórukkbrigád”, vagyis szállítómunkásbrigád vezetője.

Varró és társai ugyanis nap nap után átéltek ezt a változást, tanúi sok-sok budapesti ember örömeinek, a múlttól való búcsúzásának, miközben — legyünk őszinték — maguk sem lankák olyan körülmények között, ahogyan megérdemelnék. Nem csoda, ha néha nem túl jó a szájuk íze. Jó viszont az alapállás, érdekes a szemzőg, hiszen a fiatalember és társai egyszersmind szemtanúk is. Abban a pillanatban érkeznek, amikor valami véget ér, s elkezdődik az ismeretlen új.

Egyfajta szociografikus életkép tehát a *Fogjuk meg, és vigyék!* Tudósítás arról, hogy a jó önmagában sohasem jelent felhőtlen égboltot. Máról holnapra ugyanis nem válunk gondtalanokká, bajainkat is, sajnos, magunkkal vesszük.

Egyszer azonban Varróék

égboltja is kiderül, s megkapják a várva várt lakáskiutalást, s ettől kezdve a film cselekménysora átvált a másik vetületre, a hősköz személyes örömeire, bajjaira.

Sajátos pályát futott be Oláh Gábor, a rendező. Igéretes tehetségként indult a Balázs Béla stúdióban, majd szatirikus játékfilmmel (a mímia közbeszó) próbálkozott, s iszonyút bukkott vele. Ekkor áttért ismét a kisfilmre, s itt, ebben a műfajban helyreállította megtépázott művészi tekintélyét.

Második nekifutása a nagyobb lélegzetű, biztosabb szerkezetű kívánó témánál ezúttal sikeresnek mondható. Híven tolmácsolta az életformaváltás keserű hangulatát, s nem riadt vissza attól sem, hogy láttassa az újnak a visszasságait is. Rendezésében, figuráinak megszólaltatásában tudatosan egyfajta pátozmentes, néhol már érdes dokumentarizmusra törekedett, s ahogy korábban leírtam: láttelepet készített.

Színészei — ez külön dicsérendő — nem a manapság divatos természetes szereplők, sem pedig ismert sztárok, hanem — egy-két kivételtől eltekintve — kevésbé ismert arcok. *Bordán Irén, Molnár Piroška* mellett olyanok, mint az annak idején *Schwetz Andrásként* felfedezett s már régóta *Szigeti Andrásként* megismert, Varró László alakjában rendkívül természetes alakítást nyújtó jellemszínész, vagy a drámai tehetségét megcsillogtató idősebb *Tatár Endre* (őreg Varró), a kitűnő szegedi *Kovács János*, a józsefatilás *Makay Sándor* és társaik.

Banok Tibor operátor képei hangulatteremtő erejűek, s elsősorban tényszerűsége törekvők. **Abel Péter**

Kedves Postás Dolgozó!

Hajdanában megtanultuk...

Rendszeresen olvasom szakszervezetünk lapját, így nem kerülte el figyelmemet Mányoki Endrénének a januári számban Mostanában történt címmel megjelent írása. Megdöbbentett és fájt nekem, hogy ma, amikor annyi szó esik a minőségéről, előfordulhat, hogy a felvevővel még ilyen megszegé- nítő módon kioktathassanak egy idősebb embert, aki hosszas sorban állás után szórakozottan nem a felirat szerinti szolgáltatást kívánta igénybe venni.

Bizony, mi 60-70 évesek annak idején megtanultuk,

hogy a felekkel szemben udvariasnak kell lennünk és eszerint is viselkedtünk. Bánt engem és minden jó ér- zésű postást ez a hangnem, mert tudom, hogy a szak- társnő magatartásával nem pusztán saját magányt állít- tott ki rossz bizonyítványt, hanem egy nagyobb közössé- get fájótt le.

Remélem, hogy a hánya- veti „szellemeskedés” szövé- tétele megteszi hatását és udvarias, jó munkával siker- lődik megőrizni a Magyar Pos- ta talán még el nem klabált tekintélyét.

Péter László

Emberbarátságból fakadó együttműködés

DEBRECEN I postahivatal- ban az idén is kitüntetések és jutalmak átadásával ünnepe- ltek meg május elsejét. Az ün- nepésre a távbeszélő-központ Ady Endre brigádja meghívta a Vakok és Gyengélátók Or- szágos Szövetségének 25 éves fennállását jubiláló Hajdú-Bi- har megyei Szervezetét.

Az Ady-brigád négy év óta tart szoros kapcsolatot a vá- rosban dolgozó mintegy 35 vak alközpont-kezelővel, segítve munkájukat, közös rendezvé- nyeken való részvétellel mély- lityve emberbaráti viszonyu- kat.

Az ünnepségen Csengeri Jó- zsef, a szövetség képviselője emléklapot és emléklapokkal adott át a brigád vezetőjének, Gali Istvánnak.

Jubileumhoz élüzem-kitüntetés

A jubileumi ünneplés az 1954 tavaszán átadott pályau- dvari posta épületet illeti az előtte álló — az országban egyetlen — postást ábrázoló szoborral. A hivatal a hajdani pályaudvari kirendeltségből három évvel korábban meg- alakult, rangja ellenére azon- ban csak az új vasútépület egyik szárnyában vendégeske- dett, bár ekkor már az egyre gyorsabban fejlődő város pos- tai közönségszolgálatából is ki- vette részét a csomagok ház- hoz kézbesítésével.

Az akkori 55 fős hivatal az új otthonában eltöltött negyed század folyamán majdnem 300 dolgozót foglalkoztatott jelentős postauzemmé fejlődött, az- előtti küldeményirányítói és közvetítői feladatköre pedig felvétellel, s a táviratokat ki- véve valamennyi küldemény kézbesítésével kibővült. Tehát a város hírlapszolgálatát is Székesfehérvár 2 látja el.

A városi tanács székházában megrendezett élüzemünnepe- sen azonban már nem a pályau- dvari postának, az intézmény- nek szólt. Az oklevélet és a ki- tüntetéseket átadó Szathmári Géza, a Budapest vidéki Pos- taigazgatóság vezetője, vala- mint a Postások Szakszerveze- te Központi Vezetőségének képviselőjében megjelent Kiss Ernő azt a 292 postást kö- szöntötte, aki naponta meg- újuló erőfeszítéssel bonyolítja le az állandóan növekvő pos- taforgalmat. Hogy mekkora feladatokkal kell megbirkóz- niuk, azt néhány adat jól szemlélteti. A hivatal fennál- lása óta a felvett küldemények mennyisége meghatarozó- dott, ezen belül a pénzbefize- tések tétele száma nyolcszorosá- ra, összegük pedig több mint húszszorosára növekedett. A hi- vatalnál elhelyezett takarékk- betétek állománya majdnem huszonötöszer, az értékkel- ladás pedig ötvenszer akkora, mint 1954-ben volt. De emlí- hetnénk a 330 ezerről 15 és fél millió fölé emelkedett hírlapdarabszámot, vagy az 1954- ben nyilvántartott 6800 rádió- előfizetővel szemben álló 24 600-as rádió- és 26 300-as televízió-előfizetői állományt.

Bár az Élüzem cím a múlt évi jó eredmények jutalma, feladatuk magas színvonalú teljesítéséhez nem egyetlen esztendő munkájával jutottak. Az ünnepségen sok kitüntetett és megjutalmazott fiatal lát- tunk, ugyanakkor a hivatal dolgozóinak körülbelül egy- harmada törzsgárdatag. Van tehát támasza a szakszerü- nek és a fiatalok nevelésének. Segíti ezt a hivatal 13 szocia- lista brigádja. Nevelőmunká- juk hatására évente 20-25 fiat- al vesz részt az ifjúsági egyé- ni munkaversenyben. Hozzájá- rul a hivatalra háruló felada- tok megoldásához a dolgozók- nak az újítómozgásban való tevékeny részvétele.

Nem egy év munkája tükrö- ződik a kitüntetésben, de nem is első alkalommal részesültek benne. Kétszer kaptak Kiváló Hivatali kitüntetést, kétszer büszkélkedhettek a Szocialista Munka Hivatala ranggal, s most ugyancsak másodikban viselheti a hivatal az Élüzem címet. Biztatók ezek a sikerek a jövőre, amikor a postahiva- talok rangsorában még előbb- re kell lépniük: a leendő ki- előfizetővel szemben álló 24 600-as rádió- és 26 300-as televízió-előfizetői állományt.

B. I.

Kiküldöttek

Az állandó helyettes

Ligner Zita nevét először a kaposvári meyhívben hallottam. Pontos munkájáért dicsérte a hírlapszámadást felülvizsgáló ellenőr. Másodszor a „Ki mi- nek mestere?” szakmai-politi- kai országos vetélkedő egyik első helyezettjeként hallottam a fülemnek már ismerősen csengő nevet. Harmadszor pedig Kiskörpád postahivatalnál — a kölcsönös bemutatkozás- sunkkor — tőle személyesen. Ugyanis indítatva a kíváncsi- ságtól, elmentem megtudni, hogy a nagyszerű munkán ke- resztül benyújtott „névjegy” tulajdonképpen kit is takar?

— Mióta helyettesít? — Harmadik éve vagyok rendszeres helyettes — meséli Ligner Zita. — E három év alatt több tucat postahivatal- nál és fiókpostánál helyettesít- tettem, de csak most kezdem magamat jó rendszeres helyet- tesnek érezni, illetve annak nevezni. Nyugodtan kijelent- hetem, a rendszeres helyettesi munkakör a szakembereképzés bölcsője, amelybe már a kez- det kezdetén is életképesen kell belépni.

— És milyen volt ez a kez- det?

— Szakmailag viszonylag könnyű volt az indulásom.

Édesanyám Kaposmérőn volt hivatalvezető, és én a szó szor- os értelmében a levelek, a csomagok, a telefonok, a zárla- tok világában nőttem fel. Ál- lítottam, hogy már tizenegyé- hány éves fejjel is úgy ismer- tem a postai szaknyelvet, hogy tán egy hivatalvezető sem kü- lönbül. Rengeteget bélyegez- tem, és hamar megtanultam, hogy ahol egy karika van a postai nyomtatványon, oda rendszerint „stempli” kell...

— A mindig más és más postai közösségbe hogyan tud beilleszkedni, és egyáltalán mi az, ami vonzó egy rendszeres helyettesi beosztásban? — Sokan azt mondják, hogy a változó munkahelyen dolgo- zók — mint például én ma- gam is: ma itt, holnap egy má- sik hivatalnál teljesítek szol- gálatot — kirekesztettei a kö- zösségi munkának. Tény, hogy az ember figyelmének a gyako- ri helyváltoztatás és a sok új élményhatás következtében szerteágazóbbnak kell lennie, de ez nem lehet hátrányos sem az egyéni, sem a közösségi munkában. Sőt, a változó munkahely adta rengeteg több- letet kamatoztatni is kell. Gond- oljunk itt elsősorban a szakmai tapasztalatokra. Ahány hiva-

tal, annyi jó vagy jobb — a szabályokat figyelembe vevő — munkaszervezés. Szakmai- lag — hadd említsem meg név szerint is Lengyelóti postahi- vatalt — több olyan követésre érdemes gyakorlati módszert láttam, amelyet vétek lenne nem a magamévá tenni, illetve más postaszerveknél, ahol erre szükség van, nem népszerűsíteni!

— Bizalmiküldötteként részt veszek az igazgatósági szak- szervezeti tanácsal tartott együttes üléseken. Nyolc bizal- mi közül jelöltek erre a poszt- ra, és szeretnék megbízatás- somnak maradéktalanul eleget is tenni. Családon belül is gyakori téma a postakezelés. Mint már említettem, édes- anyám postás — jelenleg Kapos- várt 2 postahivatalban tevé- kenykedik —, és postás a báty- ám is. O szintén rendszeres helyettes. Ha csak a 4 ezer for- rintós havi jövedelmet emlí- tem — annyi keresek én hu- szonéves postai munkaviszony mellett —, a munkaköröm „anya- gilag” máris vonzó lehet. De számomra ez a beosztás sok- kalta több.

— A jó kereseti lehetőség

ellenére is kevés az állandó helyettes. Mi ennek az oka? — Népszerűsíteni kellene a pályát, több reklámra lenne szükség.

Miközben beszélgetünk, Ligner Zita korához illő fürge- séggel csomagot vesz fel, a kézi- beszélőt a vállához szorítva telefonál, és közben pénzt szá- mol, majd egy berliner kendős néinek — immáron harmad- szor, de türelmesen — magya- rázza, hogy mit küldhet az NDK-ban dolgozó „onokájá- nak”. Majd valamiképp alább- hagy a forgalom, és a további terveiről faggatom.

— Barátaim és ismerőseim közül sokan megkérdezik — legtöbbször már gyesen van, vagy a közelmúltban ment férjhez — hasznos-e ez az életvitel. Nem késtem el sem- miről. Pontos elképzeléseim vannak. Azt, amit a szakmából a gyakorlati életben jól meg- tanultam, szeretném felsőkötű végzettséggel is megerősíteni. Nem női hiúság beszél belő- lem: postatiszt akarok lenni. És — teszi hozzá halkán Ligner Zita — továbbra is jó pos- tás.

Jegyzetfüzetemet lapozga- tom. Tulajdonképpen az utolsó kérdésemre, hogy hogyan to- vább, mik a tervei, anélkül, hogy feltettem volna, ő maga válaszolt.

Sok sikert Ligner Zita! Pusztai Mihály

Mit rejteget a nagykállói „postakert”?

Nagykállót dél felől mint- egy 500 méterre megközelítve, a gabona- és kukorica- föld mélyén egy erdős rész láthatnak a községbe tartó emberek. Az országútról alig lehet észrevenni a fák mö- gött meghúzódó magányos épületet. A romantikus kas- bely, amely a fűvel benőtt bekötőtű végén található, hajdan postaállomás volt. Most hatalmas lakattal le- zárt vastag ajtó állja útját annak a néhány kíváncsi- kodónak, aki napjainkban betéved ide.

Hogy mikor épült a pos- taállomás, arra nézve nincs hitelt érdemlő adat, de mint a községben lakóktól meg- tudtam, a környéken török időkől származó tárgyakat is találtak mezőgazdasági munkák közben.

A legkorábbi fennmaradt dokumentumok egyike II. Rákóczi Ferencnek 1705. január 1-én Léván kelt rende- lete, amelyben a fejede- lem utasítja Szepesi János főpostamestert, hogy állítas- sa helyre és szervezze újra a postahálózatot. Az írás szerint az egyik főútvonal, amely Nagyszombatról in- dult, érintette Nagykálló postahálózatát is... (Erről tanúskodik a Postakürt 1908. októberi száma, amely a rendeletet, mint postatörté- neti dokumentumot, szó sze- rint közölte.)

Ekkor építették a kas-

táság folyosó, arról nyílik a bejárat. Az épület 17 hely- ségből áll, s vastag fal védi. A postaállomás részbe egyetlen ajtón lehet bejutni. (Ennek a zárját nagyon sok mai postahivatal is megír- gyelhetné) A kovácsoltvas ajtón kívülről egy kopogtat- ó van. A külső örnök ezzel kellett jeleznie a korábban megbeszélte módon. Ilyenkor a belső helyiségben levő ór elfordított egy zárösszeke- tet, s így a kulcslyukat el- takaró lemez kipattant, csak ezután lehetett kívülről be- helyezni a kulcsot a zárba. A belső ór csak azután tud- ta leemelni a keresztvasat, amikor a külső ór kinyitotta. A bejáratnál balra talál- ható a padlásfeljáró. Ennek az ajtaja is kovácsolt vas, bonyolult zárszerkezettel. Felérve a padlásra, egy újabb kovácsolt vas ajtót láthatunk. Ez kettős zárszer- kezettel van ellátva. Az aj- tót kinyitva egy újabb biz- tonsági akadály: a „bukató” található. Ez a bukató egy vasrud — 30 cm magassá- gban a külső felett, amely a fal színével azonosra van festve, így aki nem tud lé- tezéséről, nem veszi észre, s abban megbotolva visszazu- han a mélybe. Feltehető, hogy ez a helyiség volt az értékmegőrző. Emellett szól az a tény is, hogy a padlás- nak ez a része dupla tető- szerkezettel és gerendás sza- rufával van ellátva.

mellett Gesztelybe kísérték. Egy hat fős csoportból a tüzől- tőszertár épülete elől ketten megszöktek, a többinek a szó- kés nem sikerült. Az utcán lötték le őket menekülés köz- ben. Délben még nyolc postást végeztek ki. A foglyul ejtettek vagy kivégezték közül többen ingben, zubbony nélkül, hiány- os öltözetben voltak, a cse- hek megfosztották őket öltözé- kűktől. Az elesett vöröskato- nákat a temető mellett tömeg- sírban temették el.

A 2. századot súlyos veszte- ség érte, mintegy 15 fő maradt életben a katonákból. A másik két század állománya is erősen megcsappant. A 2. miskolci csata után — ahogy a hadtörté- net a 23-24-i cseh ellentá- madás kivédését nevezi — a postás zászlóalj, mint akció- képes egységgel, számolni nem lehetett. A kb. 70 főes csök- kent zászlóalj felett a parancs- noksgát Bernovics Károly vette át.

A maradék postás zászlóalj részt vett Gesztely-Külső, -Bel- ső, Onod, Sajószentpéter fel- szabadításában, de komolyabb harcok itt már nem voltak, mert a miskolci kaland után a csehek kezdeményező kedve lelohadt. Végre a zászlóalj is pihenőhöz jutott.

A második miskolci csata végül visszavetette a cseh- román intervenciókat a Hernád-Sajó vonalára. A csehek egyik hadi főállása Gesztely- ben, a Hernád partján volt. Itt székelt az antantisztek által vezetett parancsnokságuk is.

Május 24-én délelőtt 9-10 óra között lövöldözésre sza- ladt össze a falu lakossága. A Hernád túlsó partján, közel a hidhoz, 7-8 fős csoportok- ban vöröskatonákat végeztek ki brutális kegyetlenséggel. Zmeskál, a fiatal földbírtokos,

megvető gúnnyal szólt a meg- döbbszent érdeklődőkhöz: „Most osztják a földet a kommunistáknak.” A kivégzett 21 vöröskato- na tetemét ökrös szekérre hanyták, és a lakossággal a református ötemetőben egy nagy sírba temették. A lakosság úgy tudta, hogy a kivégzés azért történt, mert az egyik vöröskatonát az öket bántalmazó, szidalmazó francia tisztet visszautította. A kivégzés után egy hónappal a vadbiztonság utasítására a tömegsirt felbon- tották és megállapították, hogy a kivégzettek a postás vörös zászlóalj katonái voltak.

A második Clemenceau- jegyzékben foglalt követelés elfogadása után az északi had- járati eredménye összeomlott. Ismeretes, hogy a hadsereg- parancsnokság, valamint a hadsereg vezérkari főnöke külön parancsban igyekezett a visszarendelés miatt elkesere- dett harcosokat megnyugtanni azzal, hogy a fegyverrel elfog- lalt Felvidék feladására helyébe visszakapják a Tiszántúlt. Ezt az ígéretet az antant nem tar- totta be. A tisztántúlt részek felszabadulásának katonai ter- véit az új vezérkari főnök, Ju- lier Ferenc, a bécsi ellenforra- dalmi komité vezetőjének út- ján a szegedi ellenforradalmi kormányznak a kezére jászot- ta. Innen a francia és román intervenció parancsnokságá- hoz juttatták el, ahol a vörös hadsereg tervezett támadására előre felkészültek. Ilyen előz- mények után indult meg a vörös hadsereg tisztai támadása.

— A budapesti postások — emlékszik vissza a július 20- a körüli harcokra Bacsó Imre, az események aktív résztvevő- je — csak századnyi erővel vettek részt a szolnoki har- cban, mint az 53. vörös vadász-

ezred postás százada. A szá- zadparancsnok Bernovics Ká- roly, politikai biztos Suszt De- zsó volt, aki az ongai harcban szerzett sebéből éppen, hogy felépült. Július 19-én indult újra harcba a postás század a Józsefvárosi pályaudvarról. Este már teljesen sötétben érkeztünk Szolnokra. Már az ál- lomás előtt pár száz méter- rel megállították a szerelvé- nyünket. Kiszálltunk és azon- nal rajnonalba fejlődve felvet- tük a harcot a románok ellen, akik a pályaudvart tartották kézbe. Egész éjjel lövöldözve, kuszva mentünk előre az egyik sinpártól a másikig, de hajnal- ra sikerült az állomást elfog- lalni, és itt a többi csapatunk- kal találkozni. A románok a Tisza mögé vonultak vissza, a város innenső részét feladták.

— Augusztus 2-án reggel ébresztőkor már az a hír jár- ta, hogy vezetőink az éjjel autóval és vonattal mentek Pestre, mert be vagyunk ke- rítve, és letesszük a fegyvert. E hír, sajnos, igaznak bizo- nyult. Reggel a szolnoki hid innenső felén álltam, láttam, hogy egy nyitott autó fehér zászlóval átmegegya hídron a román állások felé. Mellettem megszólalt egy vörös katonai ruhában levő, de már százado- si rangjelzést viselő egén, és egy társának azt mondta: „Al- ezredes úr, mehetünk, a vonat egy órán belül indul Pestre.” A szolnoki pályaudvaron a von- nat indulása előtt már rangjel- zésüket viselő csendőrök szed- ték össze a vöröskatonákat és irányították Abonyba. Bajtár- saimmal együtt én is román fogságba kerültem. Elszállítot- tak az aradi vár nedves kaza- mataiba, innen csak hónapok múlva kerültünk haza.

Dr. Kamody Miklós

HÍREK

NYÍREGYHÁZA távbeszélő-központjában sikeres próba után üzembe helyezték a MI- NOX rendszerű mikrofilmol- vasó gépet. A több százezer for- rint értékű berendezés jelen- tős segítséget nyújt a tudako- zó munkahelyen dolgozóknak. az ügyfeleknek pedig korszerű szolgáltatás igénybevételét tes- zni lehetővé.

Az országos névsor 29 mik- rofilmen található, így pontos kérdés esetén másodpercek alatt kap választ az érdeklődő. A MINOX-szal ellátott hiva- taloknak a Távbeszélő Tuda- kozó és Névsorszerkesztő Hi- vatal minden hónapban új mikrofilmet küld friss adatok- kal.

A MAGYAR POSTA a Veszprém megyei Lapkiadó Vállalat közreműködésével május 17. és 24. között a csak- nem 600 éves dunántúli vá- rosban, Pápán rendezte 45. or- szágos hírlap- és szakfolyóirat- kiállítását.

A kiállítást a Textiles Mű- velődési Házban Hóbe Imre, az MSZMP Pápa városi Bizottsá- gának titkára nyitotta meg.

Akármerrel kerülgetem, mindenfelől fák, bokrok takarják

télyt? Vagy már megvolt, csak helyre kellett állíta- ni? ... Ezt nem sikerült megtudni, de a helyszín megválasztása és a földből feltárt épületmaradványok arra utalnak, hogy korábban is postaépület állt itt, hiszen ennek a célnak a környé- ken az 1500-as évektől kezd- ve ez a helyszín felelt meg a legjobban. Jól védhető rész volt: hátulról és oldal- ról (a mai kukoricaföld hely- lén) lápos, mocsaras, ingo- ványos terület volt.

A postaállomás egy közép- kori nemesi udvarhoz ha- sonlított. Kívülről rücsös, sza- lugáteres ablakkal. Előtte

A pincelejárati ajtaja is kovácsolt vasból van. Vala- mikor az egész épület alatt pince volt, de idővel egy részét befalazták és feltöl- tötték.

A postaépület déli oldala mögötti alapmaradványok arra utalnak, hogy ott álltak a gazdasági helyiségek: a kocsiszín és az istálló.

Az épületet a 20-as évek- ben egy Groman nevű csalá- d megvette és átépítette. (Csupán az általam is leírtak maradtak meg régi formá- jukban.) Az épület jelenéről annyit: üresen áll, tulajdo- nosa nem használja.

Farkas János

Köszöntjük dr. Vasady Balogh Lajost, a Magyar Népköztársaság érdemes művészt

Zeneszerzést Kodály Zoltántól, Szervánszky Endrétől, Lajtha Lászlótól tanult, s azt vallja: mindazt, amit ma tud, Ferencsik Jánosnak köszönheti.

1942-ben kapott állami zeneszerző oklevelet, s egyidejűleg karmesteri diplomát is. Ezt követően a salzburgi mesterképzőben fejlesztette tudását, állami ösztöndíjjal, világhírű dirigensek: Wilhelm Furtwängler, Clemens Krauss mellett, és elvégezte az orgonazongora, valamint a zenetanárképzőt. De mivel — mint mondja — sosem kedvelte az egyoldalúságot, később a budapesti tudományegyetemen végzett filozófia—művészettörténet és magyar—angol—német irodalomszakot. Az 1943-ban szerzett végvizsgálatánál egyidőben doktorált ezenkívül jogi és államtudomány ismeretekből.

Ugyanez év szeptemberétől előbb a zongora, majd a zeneszerző szak tanára a Zeneakadémián. Párhuzamosan vezette megszűntéig — 1948-ig — a Postás Központi Énekkart és a Postás Operaegyüttest, mely utóbbi a Postás Szimfonikus Zenekarra épült. Ennek 1958-tól vezető karnagya, 1968-tól pedig zeneigazgatója.

A kapcsolat tehát 30 esztendő. S noha időközben évtizedig vezényelt az Operaházban, volt vezető igazgatója a Fővárosi

Szabadtéri Színpadoknak, soha, semmilyen pozíció kedvéért nem hagyta el — szó szerint így fogalmazza — „a mindennél jobban szeretett postás szimfonikusokat”. Ezt az együttest ugyanis már az országhatáron túl is ismerik; eddig ötszázszor léptek fel a harminc alkalommal szervezett külföldi vendégjátékokon, bel- és idegenforgalmi száma pedig meghaladja a kétezret. És ami dr. Vasady Balogh Lajosnak a legnagyobb öröme, hogy az egyre népszerűbb „Remekművek” zeneakadémiái hangversenysorozat hallgatói az 1978—79-es, tizedik évadban 70 százalékosan postások. Mindenképp igénylik a szimfonikusok fellépését a vidéki igazga-

tóságok, valamint a postai szakiskolák diákjai is.

Szerencsés embernek tartja magát: hosszú, szép pályáján mindent elért, amit fiatalon megálmodott: különböző országok zeneszínházaiban, hangversenytermeiben dirigálhat nagy műveket. De ennél is nagyobb boldogságot jelentett számára — és jelent ma is, a 60-ik évének küszöbén — ha a magyar közönség, főleg a postások előtt hajolhat meg a pódiumon. Előadói, közönségnevelői működését ugyancsak a sokoldalúság jellemzi. Bizonyítja ezt, hogy a zeneirodalom nagyjainak közismert és ritkábban játszott művei mellett élő, kortárs zeneszerzők több mint 80 alkotását mutatta be. Saját műveiben (írt operát, két-két szimfóniát és vonósnyest, hegedű- és bögőversenyt, hangszerszonátákat, dalokat stb.) pedig arra törekszik, hogy magyarságát, hovatartozását a zene nyelvén is meggyőzően fejezze ki.

Az április 4-én kiérkezett „a Magyar Népköztársaság érdemes művésze” kitüntető érdemhálóját fogadta. Elismerésül annak a több évtizedes alkotó munkának, amelynek a lobogója lehetne, azt íratná rá: *A művész azért él, hogy embertársainak életét szebbé tegye.*

— simon —

Klubélet Debrecenben

Országos jelenség — bár sokan nem mernek beszélni róla — hogy halódik a klubélet. A debreceni „Király Zsuzsanna” ifjúsági klubot is érte az utóbbi időben megrázkódás. Különösen érezhető volt ez 1976-ban, amikor a régi klubvezetőség leköszönt, és az új vezetőség munkáját még az utóbbi időszak jellemezte. Nem volt könnyű dolga Szabó Tibornak, az új klubtitkárnak, hiszen egy olyan örökséget vett át Szabó Lajostól, az előző klubtitkártól, melyre valamennyi debreceni postás dolgozó méltán lehet büszke. A múlt hagyományai, a jövőbe vetett hit, a kollektív munka sikerrel járt. A több éves kemény munka meghozta a gyümölcsét.

Elnyerték az első ízben — megyei szinten — kiírt ifjúsági dívjárat, másodízben megkapták a megye „Kiváló Ifjúsági Klub”-ja és az országos minősítésű „Aranykoszorús Ifjúsági Klub” kitüntetését.

Mind e mögött sok munka és rendezvény van. Ezek közül néhány: *Debrecen múltja, jelene, jövője* (Ezekre a beszélgetésekre a város vezetőit hívták meg. Szó volt a városrendezésről és Debrecen építészéről, a sport- és a kulturális életéről); *Képzőművészeti ismeretterjesztés* (Az előadásorozatot Velényi Ródlófi festőművész vezette); *Zenei ismeretterjesztés* (Bodnár László, a Zeneművészeti Főiskola tanára vezette az előadásorozatot); *Népművészet* (A Déry Múzeum munkatársaival beszélgettek a klubtagok.); *Mondáki bátran!* (A postaigazgatóság vezetői válaszoltak a klubtagok kérdéseire.); *Filmklub* (Ismeretterjesztő, vitaindító filmeket vetítettek, majd a jelen levők megvitatták a látottakat.); *Utazás a Föld körül* (Diavetítéses előadások); *Klubtárlat* (Eddig Józsa János festőművész és Oláh Tibor fotóművész munkáit láthatták az érdeklődők.).

A kitüntető címet elnyeréséhez nagyban hozzájárult a klub keretében működő *Vojtina bábegyüttes* is. Az együttes tagjai — *Asbóth Anikó, Brenner Miklós, Szabó Tibor, Szabó Géza, Csáky Erzsébet, Mu-*

rányi Júlia, Megyeri Béla, Tóth János — nemcsak hasznos időtöltésnek, hanem önkifejezési lehetőségnek tekintik a bábmozgást. A több éves kitartó munka alapján — amely sok buktatóval járt — ma már a Vojtina együttest az ország élénjáró bábcsoportjai között tartják nyilván. Munkájuk elismerését bizonyítja a Nemzetközi Bábművész Szövetség magyar központjának kiadása, amely a III. bábjátékos és animációs szemle produkcióját méltatja:

„...kiemelkedő teljesítményt nyújtott a debreceni Vojtina bábegyüttes Toldi című feldolgozásával. Giovanni Kornél igen jó dramaturgiai érzékkel tömörítette az elbeszélő költeményt. Rendezése hasonlóképpen tudatos koncepciót bizonyított. Az oratorikus formában előadott mű népi megfogalmazása kerámiababukkal, valamint a natúr kezék kifejező játékaival, továbbá stílusos zenei megoldásaival, a klasszikus műhöz méltó szövegmondással joggal aratta a szöveg legnagyobb sikerét.”

A múlt évben a salgótarjáni találkozók alkalmával adták át az együttesnek a Népművelési Intézet dívjáratát. Az elismeréssel az együttes nevet szerzett a szakmában, és öregbíti a debreceni postás bábegyüttes hírnevét.

Szívesen játszanak tizenéveseknek, gyermekeknek, akik izgalommal várják az előadásokat. A színpadon a debreceni postás bábegyüttes hírnevét.

Szívesen játszanak tizenéveseknek, gyermekeknek, akik izgalommal várják az előadásokat. A színpadon a debreceni postás bábegyüttes hírnevét.

jezette a kisgyermekeknek szól. A Vojtina együttes eredményesen áll helyt a köznevelésben. Műsoraikból a legközkedveltebbek: Fazekas Mihály-Giovannini Kornél: *Ovis Lúdas* (óvodásoknak), Arany János-Giovannini Kornél: *Toldi* (12—16 éveseknek), Heltai Gáspár-Giovannini Kornél: *Az oroszán és az egér* (4—14 éveseknek), Giovannini Kornél: *Neoptolemosz* (fiataloknak, felnőtteknek), Tamási Áron: *A szegény ördög* (6—14 éveseknek), Novotny Vilmos *Maci három barátsága* (4—14 éveseknek), Fésűs Éva: *A csodálatos nyúlcipő* (8—14 éveseknek).

Megkérdeztem Szabó Tibor klubtitkárt, számítottak-e ennyi elismerésre.

— Erre aztán igazán nem gondoltunk. Azt éreztük, hogy érdekesek a programjaink, és hogy jól együtt van a társaság, de ilyen elismerésre nem számítottunk. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani azoknak a klubtagoknak (és nem klubtagoknak), akik állandó résztvevői voltak programjainknak és segítettek munkáinkat. Úgy érzem, ezt a színvonalat az idén is tartani tudjuk, sőt, most annyi új ötletünk van, hogy szerintem túl is szárnyaljuk az elmúlt évet.

— Megköszönöm fenntartóinknak a támogatást, kérem, hogy hasonló szeretettel segítsék munkánkat.

A klubban végzett munkájáért Szabó Tibor a közelmúltban *Ministeri Dicséretben* részesült.

Haragó István

...és valóban kell a jó könyv!

„Kell a jó könyv, s megértjük szavát”

Ezzel a Majakovszkij-idezetel hirdették meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére 1977 szeptemberében a „Kell a jó könyv” olvasópályázatot. A szovjet irodalmat népszerűsítő országos mozgalom 1978. december 31-ével lezárult.

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság, a Kulturális Minisztérium és húsz állami és társadalmi szervezet által meghirdetett pályázaton hetvenötven vettek részt, köztük postás dolgozók is. A Szovjet Kultúra és Tudomány Házában március 23-án ünnepélyes keretek között sorolták ki a pályázat díjait. (Az Ország-Világ április 11-i száma részletesen közli a nyertesek névsorát.) Ez alkalommal értékelték az olvasómozgalom eredményeit és ítélték oda a jutalmakat is. Nagy öröm számunkra, hogy a díjazottak között postás dolgozók is találhatók. A kiemelkedően jó szervezőmunkáért dr. Belle Lászlóné (Postás Művelődési Központ könyvtára), Katona Zoltánné (Központi Távíró Hivatal), Zacher Lászlóné (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság) könyvtárosok jutalomban részesültek.

Miként zajlott le a postán az olvasómozgalom, milyen tapasztalatokat szereztek a szervezők — kérdezte Gural Ferencné, a Postások Szakszervezete Központi Könyvtárának vezetőjétől.

— A mozgalomban részt vevő postás dolgozók pályázati lapjait a Központi Könyvtár gyűjtötte össze és értékelte, majd a helyes megfejtéseket február 20-ig továbbítottuk a Magyar—Szovjet Baráti Társaság kulturális osztályának.

A megadott határidőig 786 megfejtés érkezett be. A válaszok értékelésekor jónak bizonyult 750. Voltak olyan olvasók, akik több helyes megfejtést is beküldtek. Öröndetes, hogy szocialista brigádok is pályáztak; tizenegy brigádot értékelt be jó válasza. Külön ki kell emelni a Központi Távíró Hivatal brigádjainak lelkesedését. A válaszok értékelésekor kiderült, hogy a résztvevők az összes kijelölt könyvet elolvasták, és minden kérdésre tudták a helyes választ. A legnépszerűbbnek V. Bogomolov: *Negyvennégy augusztusban*, V. Arsenyev: *Derszu Uzala*, G. Trojepevszkij: *Fekete-fülvé fehér Bim és If—Petrov*: *Aranyborjú* című könyve bizonyult. Ezekre érkezett a legtöbb megfejtés.

— *Mit tett a könyvtár a pályázat sikeréért, hogyan népszerűsítették az olvasást?*

— Főleg a szóbeli propagandát eszközöztük: külön-külön foglalkoztunk a könyvtárosokkal, olvasókkal. Minden alkalmat felhasználunk az érdeklődés felkeltésére, egyrészt az olvasómozgalom, másrészt az egyes könyvek iránt. Igyekezünk a kijelölt könyveket minden érdeklődőnek beszerezni. A Postás Művelődési Központ Híradójában rendszeresen könyvismertéseket, ajánlásokat közlünk a pályázat könyveiről.

— Meghívtuk Bakcsi György

Burom Márton

Művelt dolgozó — jobb munka

Beszélgetés Fatalin János szakosztályvezetővel

egyre nőnek, és rájöttünk arra, hogy legalább a tíz igazgatóságon és néhány nagyobb, központi postaszervnél olyan szakemberekre van szükség, akik szakirányú felsőfokú végzettséggel rendelkeznek. Jelenleg csak két ilyen dolgozónk van. A közművelődéssel foglalkozó előadók arra ösztönözzük, hogy lelkesedésük mellé szerezzenek diplomát. A természetesen személyi cserélődésnél arra törekszünk, hogy már ilyen végzettségű fiatalokkal töltsük be ezeket a munkahelyeket. Természetesen nem akarunk leváltani senkit, jelenlegi ilyen beosztású dolgozóinkat megbecsüljük, de a távlati cél mindenképpen ez. Négy postaszervünk már pályázatot hirdetett az egyetemes ilyen végzettségű hallgatóknak.

— A művelődési bizottságok szerepe jelentős. Posta-szinten és a községszinteken is sikerült a bizottságokat olyan személyekből létrehozni, akik a közművelődési feladatok legjobb ismerői, és vállalkoznak a munkát, képesek betölteni tanácsadó szerepüket. Hogy példát említsék: a posta művelődési bizottságának tagjai többek között a művelődési ház igazgatója, a sportegyesület elnöke, a központi munkásszálló főfoglalkozású kultúrfelelőse.

— Az oktatási szervezet és a bizottságok között jó a kapcsolat. A szakma az oktatási és közművelődési tervjavaslatait a bizottságok elé terjeszti, s a megbeszélések során általában gazdagodik a program.

Hogyan ellenőrzik a közművelődési munkát?

— Ez közös feladat. A felületei ellenőrzéseknek szervező részét a közművelődési tevékenység vizsgálata, mind a posta, mind az igazgatóságok

szintjén. A szakszervezeti szervek ellenőrzési szerepe nagyon jelentős ebben a munkában. Sarrantalja a szakvezetést az előrelépésre. Mi az elnökségnek adunk számot tevékenységünkről, az igazgatóságok a szakszervezeti tanácsnak.

Milyen eredmények tapasztalhatók az állami és szakoktatásban, a szabad idő kultúráltöltésében?

— Úgy vélem, a fejlődés jelentős. A felsőfokú végzettség terén elért eredmény: 1974-ben 1300, 1979-ben 2200 egyetemi, főiskolai végzettségű dolgozója volt a postának. Ezt a fejlődést elsősorban a győri főiskolának köszönhetjük. Lényegesnek tartjuk, hogy jelentősen csökkent a nyolc általános iskolai végzettségű nem rendelkezők száma: 11 600-ról 6400-ra. Hogy minek az eredménye ez? Három forrása van: az ilyen dolgozók többsége az idősebb generációhoz tartozik, a nyugdíjba menők tehát csökkenést okoztak. Az igazgatóságok törekvése, hogy — ahol lehetséges — új dolgozókat felvétellel meglegyen az alapfokú iskolai képzés. A legnagyobb eredményt azonban az az évek óta tartó tudatos tevékenység hozta, amelylyel a postaszervek a dolgozókat ösztönözték, szervezték a hiányzó osztályok elvégzésére.

— Nagyon szembetűnő az állami és szakoktatási munkában a szakközépiskolai hálózat létrehozása. 1980-ig eljutunk odáig, hogy minden igazgatóság területén működik egy-egy távközlési és minden megye területén egy-egy postaforgalmi szakközépiskolai osztály. További célunk most már az, hogy a meglévő iskolákban — a szükségnek megfelelően — újabb osztályokat

hozzunk létre, illetve levelező tagozatokat indítsunk.

— A posta területén egy régi hagyományokból táplálkozó szemlélettel is meg kell még küzdenünk. Meg kell értetnünk, hogy a szakképzés alapja az állami iskolai, nem pedig a tanfolyami képzés.

— Mire kell most nagyon odafigyelni? Erejtésig megkövetelő munkakörökben 9000-en dolgoznak olyanok, akik nem rendelkeznek ezzel a végzettséggel. Nagyon sok. Ahogyan korábban a nyolc általános iskolai végzettség megszerzésére fordítottuk a fő gondot, most erre kell törekednünk; tervszerű munkával kell ezt a jelentős számot csökkenteni. Ez a munka színvonalát is meghatározhatja. Ahol lehet, ragaszkodjanak az új felvételeknél az előírt végzettséghez. Jobban kell élni a levelező tagozatokra való beiskolázással. Most nyílt meg a lehetőség a gimnáziumi fakultációs képzésre.

— A felsőfokú képzés támogatásában nagyon eredményesnek tartom a győri főiskolára felkészítő intenzív tanfolyamot. 1978-ban a tanfolyamon részt vevők 75—80 százaléka sikeresen felvételizett a főiskolán. Az idén 90-en tanulnak itt.

— A szabad idő hasznos eltöltésére gazdag a program. 1978-ban összesen 66.620-an vettek a kulturális rendezvényekben részt. Közkezdtek a különböző vetélkedők. Láttatottak a művészeti körök és szakkörök. Egyre nagyobb tömegek mozgatnak sportot. Úgy vélem, bővíti a lehetőség a szabad idő hasznos eltöltésére, formáiban és tartalmában is gazdagítsuk.

Hol vannak még a közművelődési munkának tartalékai?

— A hangsúly a tíz igazgató-

ságban van, amelyre a postás dolgozók kétharmadát fogják össze. Náluk még lehet növelni a munka hatékonyságát, együtt a társadalmi szervekkel. Örömmel vennék például, ha minél többen átvennék a Központi Távíró Hivatal kezdeményezését, az ügyfelekkel való foglalkozás ábcéjének kidolgozását. Sokszorosítva megküldtük a postaszerveknek, jó lenne, ha hasznosítanák. A szocialista brigádokban, mint a legkisebb szervezeti egységekben hatékonyabban kell tenni a közművelődést, jobban fel kell karolni, ösztönözni a kezdeményezéseket. Nagy tömeget képviselnek, a legtudatosabb réteget tömörítik, érdemes művelődésüket fokozottabban tanulmányozni, és munkájukhoz a feltételeket jobban megteremteni.

Hogyan értékelték az elnökség a közművelődési tevékenységet?

— Eredményesnek találta, megköszönte mindenkinek a tevékenységét, aki ebben részt vesz. Örülünk, hogy az elnökség tagjai, akik benne élnek ebben a munkában, és ellenőrzhetik az eredményeket, elismerésüket fejezték ki. Javaslataik is elhangzottak, amelyeket hasznosítani kell. Hogy csak egy példát említsék: a postaszervek híradói nem foglalkoznak a téma fontosságának megfelelően a közművelődéssel. Vétek nem kihasználni ezt a jelentős eszközt, fórumot.

— Az elnökség is úgy vélekedett, hogy a közművelődési feladatok végrehajtása hosszú, egyre megújuló, gazdagodó, szinesedő folyamat, melyben nincsenek szalonok; szükséges az együttgondolkodás, a tartalom fejlesztése.

— Az elmúlt években fokozódott a munka összehangoltsága, egy csatornába tereledt a különböző szervek tevékenysége, így hatékonyabbá is vált. Az eredmények jó alapot szolgáltatnak ahhoz, hogy további terveket szövjünk, s azokat megvalósítsuk. Bánhídi Éva

Erika, a PSE egyik büszkesége

A Postás Sport Egyesület tornacsarnokában edzést tartanak a tornászok. A legkisebbek a lóugrást gyakorolják, egy másik csoport a gerendán szorgoskodik, néhányan pedig a szőnyegre hajlítják végre — Benke Attiláné vezető edző szigorú szemével — a közelgő versenyekre kidolgozott talajgyakorlatokat. Az edzés kellős közepébe csöppentem. Az edző jelbeszédrel adja tudtomra, hogy várják egy kicsit, szeretné befejezteni a gyakorlatokat, a zongoristának rövidesen el kell mennie. Rendben van — bólintok. Nézem a tornászokat, s el-elcsodálkozom egy-egy kislány lélegzetelállító mutatványán. Vajon melyik közülük Flander Erika, a szakosztály egyik büszkesége, a magyar válogatott keret tagja? Próbálok kitalálni, s mint később kiderül, alaposan melléfogok. Az edző — a kitűnő tornász — talán nem sértődik meg a jelző miatt — egy pöttömnyi kislányt hív ki a tornaszerek közül.

Mielőtt bármit kérdeznék, Benke Attiláné felsorolja tanítványai eddigi eredményeit. Elmondja, hogy Erika immár két éve tagja a válogatott keretnek. 1977-ben az országos serdülőbajnokságon minden szerez dobogós volt, s az összetettben is a harmadik helyet szerezte meg. A tavalyi mesterfokú bajnokságon az összetettben hetedik. Ezen a versenyen gerendagyakorlati sikerült a legjobban, negyedik volt.

Amint utólag megtudtuk, a hónap elején lezajlott országos versenyek során az ifjúsági bajnokságban ugrásban és talajon első, gerendán és felemelés korlátán második lett, s kiváló eredményeivel megnyerte az összetett bajnokságot.

A nemzetközi versenyeken általában a lóugrásban ért el sikereket. Tudja a Cukaharagrást, azt, amit csak hárman az országban. Erika — folytat-

ja a bemutatást az edző — rendkívül robbanékony, ruganyos. Sokat tud minden szerez, gyakorlatainak anyagerősége jónak mondható. Azért akad még csiszolnivaló, s a jövőben elsősorban biztonság kell szereznie. Egyébként töretlenül fejlődik, jól „kezelhető” fizikailag, pszichológiailag. Egyszóval kitűnő sportoló, versenyzői tulajdonságokkal rendelkezik. Az idén decemberben lesz a világbajnokság, már ennek jegyében készül Erika, egyúttal olimpiakészültséggel is. Milyen szép is lenne, ha Moszkvában ott lehetne a legjobbakkal!

Közben Benke Attiláné el kell mennie, s így négyzetes maradtunk a tornaterem egyik sarkában, Erika kérdéseimre válaszolva elmondja, hogy a Hegedűs utcai általános iskolába jár, nyolca-

dikos. Öt évvel ezelőtt kezdett el tornászni, az iskola testnevelő tanára, Horváth Sándorné figyelt fel rá. Akkor még — mondja az eddig felnötteksen komoly kislány most már mosolyogva — csak a cigánykerék tudtam.

— A torna időigényes, sok-sok munkával jár, nagy kitartást igénylő sport. (Manap-

ság már melyik nem az!...) Hogyan lehet összeegyeztetni a tanulással? A torna nagyon meggy. A tanulás is?

— Hát... nem megy rosszul az sem — kapom a választ elsőként az utolsó kérdésre, a lényegre. Most félévkor 4,2 voltam. Nem mondom, hogy könnyű a sportot és a tanulást összeegyeztetni, de hát...

— Játékra jut idő? — Arra ritkán. — Nemsokára vége az általános iskolának. Tovább tanul?

— Igen. A II. Rákóczi Ferenc gimnáziumba jelentkeztem. Ott van a legnagyobb lehetőség arra, hogy a tanulás mellett sportolhassak.

— Nyilván többször járt már külföldön. Merre?

— Kétszer voltam a Szovjetunióban, háromszor Lengyelországban, de jártam Bulgáriában, Csehszlovákiában, Angliában is.

— Mióta versenyez a PSE-ben?

— Kezdetől fogva. Eleinte a szüleim hozták az edzésekre, de most már, persze, egyedül járok ki ide a sporttelepre.

— Van kedvenc szere?

— Hát... — hosszasan el-tűnődik, ki tudja hány siker és kudarc fordul meg hirtelen az eszében, s végül tornászhoz illő határozottsággal jelenti ki: — a ló.

— Nem fél a szereken?

— Igyekszem nagyon koncentrálni arra, amit csinállok. Így nincs arra időm, hogy féljek.

A körénk gyülekezők — az edző nincs a közelben, háztálatnak a többiek is néhány percig (s egyébként sem lehet félszettel oda-odasandítva szaltókat ugrálni...) — el-elmosolyodnak Erika talpraesett búszkái. Szemmel láthatóan büszkének arra, hogy lám-lám, egyik sportlírúkat, barátjukat bemutatják az újságban. Most értem csak meg igazán Erika szavait, amikor arról beszélt, hogy nagyon jól érzéti magát, mert senki sem irigykedik, minden versenyen szurkolnak egymásnak, segítik egymást. Jó sportolók, jó pártások, barátok. Eredményeik pedig — s köztük Erika sikerei — önmagukért beszélnek.

Tóth Pál György

Országos férfi sakkverseny

Rövid egy hónap leforgása alatt immár második alkalommal adott helyet országos rendezvénynek a Hajdúság fővárosa, Debrecen.

Április 21—22-én itt zajlott le az országos postás férfi egyéni sakkverseny, melyre a Soproni Postaigazgatóság kivételével valamennyi igazgatóság és a Központi Postaszervek benevezte versenyzőit. A sorsolás és a rendező megnyitó szavai után 10 asztalnál kezdődött a küzdelem. A verseny lebonyolítása svájci rendszerben történt, 8 fordulóban.

A színvonalra jellemző, hogy 3,5 pontnál kevesebbet mindössze 1 versenyző gyűjtött. Nagy küzdelem volt az első három helyért, végül a Bucholt-féle számítás döntött. 1. Csutorás József (Bp. Ig.) 7, 2. Molnár Agoston (Pécs) 6, 3. Lázár András (TIG) 6, 4. Szenté Imre (Szeged) 6, 5. Kerékgyártó István (Debrecen) 4,5 pont.

Az első hat helyezett oklevélben, az első három pedig ezen felül tárgyjutalomban is részesült. A nem hivatalos csapatversenyt a Budapesti Postaigazgatóság nyerte 11,5 ponttal — szintén tárgyjutalmat kaptak. 2—3. holtversenyben a Szegedi Postaigazgatóság és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság csapata lett.

Kozempel Zsuzsa

Felkészülés a megyei versenyekre

Az idén is megrendezte a Békés megyei Távközlési Üzem szak szervezeti bizottsága az illetékes városi szakszövetségek közreműködésével a Békés megyei postás dolgozók asztalitenisz- és sakkbajnokságát.

A verseny célja egyrészt az, hogy a megye területén dolgozó postások sportolási lehetőséghez jussanak, másrészt az, hogy az erőviszonyokat fel lehessen mérni az szmt. által a közeljövőben megrendezendő megyei szakmaközi döntőre.

A jól sikerült versenyen, amelyen képviseltették magukat az üzem gazdasági és társadalmi vezetői, Bertalan Sándor, az szmt. sportbizottsága-

nak vezetője adta át a győzteseknek, illetve helyezetteknek járó tiszteletdíjakat és okleveleket. Eredmények:

ASZTALITENISZ
Nők: 1. Kovács Katalin (Csorvás postahivatal), 2. Kugyela Balázné (Szarvas postahivatal), 3. Szmolai Mária (Békéscsaba 1 postahivatal).

Férfiak: 1. Gál László (Posta Távközlési Üzem), 2. Berceki Zoltán (Békéscsaba postahivatal), 3. Andó János (Szarvas postahivatal).

SAKK
Férfiak: 1. Szani Dezső (Nagyszénás postahivatal), 2. Tóth András (Mezőkovácsháza postahivatal), 3. Kovács János (Mezőberény postahivatal).
Papp László

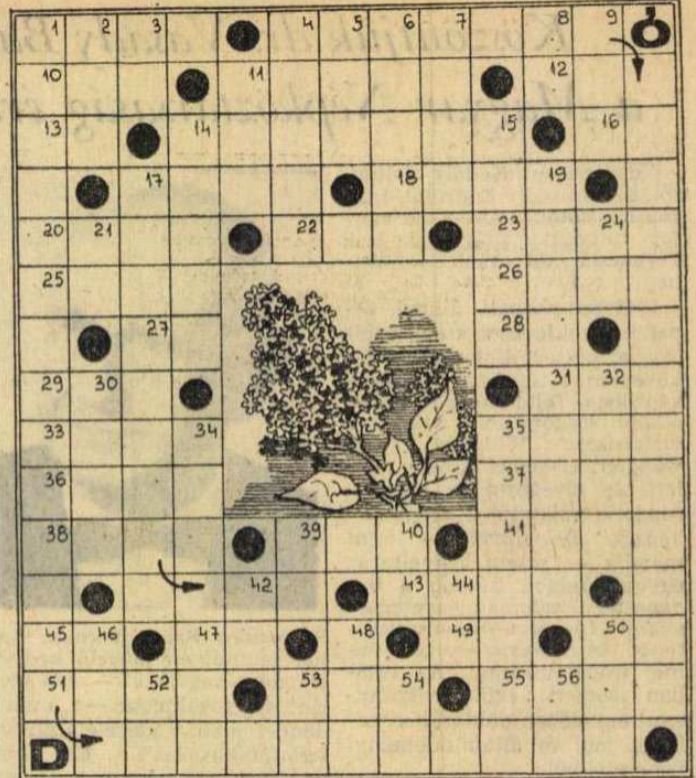
Országos asztalitenisz-verseny

A Városi Sportcsarnokban Horváth Kálmán iszt-titkár megnyitotta szavai után négy csoportban 17 versenyző állt asztalhoz az Országos Postás Asztalitenisz Bajnokságon május 5-én délután. A csoportokon belüli körmérkőzések után az első két helyezett jutott a

nyolcas döntőbe. A legjobb nyolc versenyző is körmérkőzések útján döntötte el a helyezéseket. Az erőviszonyok kiegyensúlyozottságára is sem jellemzőbb, mint az, hogy öt győzelemnél senki sem tudott többet elérni. Öt győzelmet azonban négyen is elérték, s köztük az egymás ellen elért eredmény, illetve a játszmárány döntött.

A verseny végeredménye: 1. Niederkirchner Ferenc (TIG), 2. Nagy István (KPSZ), 3. Varga József (Szeged), 4. Szántó Sándor (KPSZ), 5. Kalamaznik Károly (HTI), 6. Buzás Sándor (Debrecen), 7. Berányi Károly (Debrecen), 8. Tompa Benjámin (Bp. Ig.).

Az 1—4. helyezettnek az oklevelet és a tiszteletdíjat, az 5—8. helyezettnek az oklevelet dr. Esztergályos László, a postaigazgatóság pártbizottságának titkára adta át. Tolnay

Szabó Lőrinc szép, májusi köszöntő verséből idézünk: ... Az kezdte, az orgona! A mai! De / félszáz tűnt május hozta vele, ... — Folytatás a vizs. 4., függ. 1., 17. és 35. alatt.

VÍZSZINTES

1. Gabonaféle, 4. Az idézet 1. része, 10. A Felső-Duna mellékfolyója, 11. Olasz férfinév, 12. Vízpara, 13. Tagadószó, 14. Zenei kifejezés (gyors), 16. „Utánküldendő távirat a feladó rendelkezésére” betűjele, 17. Ilyen róza is van (ford.), 18. Vajon fogoly? 20. ... citás (erőszakoskodás), 22. Török férfinév, 23. Művészeti alkotás ismert latin szóval, 25. K-val a közepén kosarat (ford.), 26. Szemes takarmány, 27. Menj! angolul, 28. Személyesnév, 29. P-vel az elején Duna menti helység, 31. Mesterember (ford.), 33. Adó-nem (a határon alkalmazzák) táviratszövegben, 35. Édesség beczeve (ford.), 36. Idegen női név, 37. Elpusztít, 38. Rész németül (ford.), 39. Dicsér, 41. Megszabadul valakitől (a 2. betű kimarad), 43. A statisztika tartozéka, 45. Igekövető, 47. Római pénz, 49. Közterület, 50. Fém, 51. Női becenév (ford.), 53. Férfinév, 55. Veszélyes-e?

FÜGGŐLEGES

1. Az idézet második része, 2. Angol egy. 3. A cink vegyjele, 4. Történelmi nevezetességű szovjet tengerparti város, 5. Fr. területmérték (-ék), 6. K-val az elején szovjet nép (ford.), 7. Az Aranykoporsó írójja, 8. Inga-részlet! 9. Régi hosszsmérték, 11. Város az NSZK-ban (ford.), 14. Kezdet-től fogva (ism. jat. kifejezés), 15. Fúvós hangszert, 17. Az idézet 3. része, 19. Veres Péter regénye 21. Morze-hang, 24. Hírszolgálati iroda az USA-ban, 30. Arab állam (ford.), 32. Névelés (-ék.) fa (ford.), 34. Ágybetét (utolsó betű feleslegesen duplázza), 35. Az idézet befejező része, 39. Fa része, 40. Szláv igen, 42. Kötőszó, 52. Európai nép, 53. 3,14, 54. Folyadék, 56. Helyrag.

— Bányi —

Beküldési határidő: június 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Roppant csillag a tér, és fellöbögött ágai kinyúlnak a hidig. Könyvtalványt nyertek: Lékai Józsefné (Vasvár), Molnár Edit (Szombathely), Nagy Magdolna (Kisújszállás), Petrovics Ferencné (Tatabánya), Várnagy Ferenc (Nagykovácsi).

BÉLYEGSAROK

PHILASERDICA néven május 18. és 27. között nemzetközi bélyegkiállítás rendez a bolgár posta, alapításának és az első bolgár bélyeg kibocsátásának centenáriuma alkalmából. A kiállítás elnevezése a filatéliából és Serdicából, Szófia római kori nevéből adódik. A Magyar Posta május 18-án három 3 forintos szelvényes bélyegből álló kisív kibocsátásával köszönti az eseményt. A bélyegen az első bolgár bélyeg látható, mellette az

Alekszander Nyevszkij székesegyház stílizált rajza. Ezt a templomot a hálás bolgár nép az orosz nemzet és II. Sándor felszabadító cár emlékére emelte. A szelvényen a kiállítás emblémája látható, valamint Szófia címere. A címer felirata magyarul: Fejlődik, de nem öregszik.

A VASÚT FEJLŐDÉSE elnevezésű sor és blokk előreláthatólag június 8-án jelenik meg. A sor az 1929-es Liverpool—Manchester vasúttól a hamburgi 1979-es transrapid mágnespárnás vasútig mutat be régi és új mozdonyokat. A blokkon az 1973-ban gyártott MÁV V 63.002-es sorszámú mozdony látható.

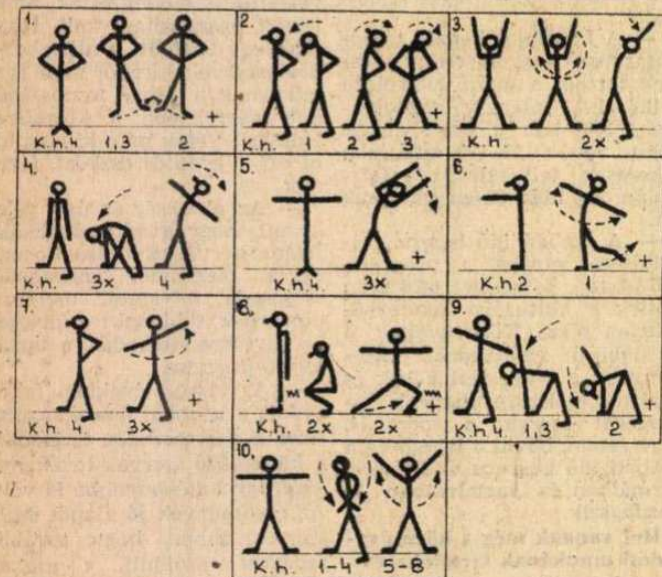

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkesztő: a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András u. 13. 1146.
Felelős szerkesztő: BENDA ISIVAN
Telefon: 428-177.
Kiadja a Nepszava Kiadó Vállalat
Budapest VII., Rákóczi út 54. 1964.
Telefon: 223-319.
Előfizetési díj egy évre: 12.— Ft
A kiadási felelős: DR. SÓTH PÉTER igazgató
79-2059 Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: Csónes Zoltán vezérigazgató

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiindulólé helyzet: zárt állás, kéz csipőre. 1. ütem: szökdelés bal láb lendítéssel oldalt, 2. ütem: jobb láb előtt keresztbe, 3. ütem: ismét oldalt, 4. ütem: jobb láb mellé zárt, majd 5—8. ütem: jobb lábbal ugyanígy.
2. Kiindulólé helyzet: terpeszállás, kéz csipőre. 1—4. ütem: nyakhajlítás előre (1), hátra (2), balra (3), jobbra (4).
3. Kiindulólé helyzet: terpeszállás, magastartás. 1—2. ütem: nyújtott karkörzés kifelé kétszer, 3—4. ütem: magastartásban karhúzás hátra kétszer.
4. Kiindulólé helyzet: széles terpeszállás, 1—3. ütem: törzshajlítás előre bokaérintéssel hátsó oldalt törzshajlítás hátra.
5. Kiindulólé helyzet: zárt állás, kar oldalt, 1—3. ütem: karlendítés magasba, lépés bal

Tamás Csaba